Project Book

A matter of: fact & figure

Sem Verwey
Interiors Buildings Cities

Introduction

A matter of: Fact & Figure is a graduation project which has been developed within the Interiors Buildings Cities Studio. In short, this project tries to ask how contexts and compositions of facts – in this case specifically, artefacts – could be left behind in order for them to be interpreted as meaningful figures.
The project revolves around artefacts in particular, since its subject is The Flemish Architecture Institute in Antwerp, Belgium. This institute manages architectural artefacts within their archive in the centre of Antwerp, which the sensitize to the public within their institute in DE SINGEL, an International Arts Centre which is located along the fringe of Antwerp's centre.
In 2021, an intention to bring the institute and its archive together under one roof was expressed through a competition for a new building for the institute. Such a project, however, has never been realized. This graduation project attempts to revive this intention and proposes a new architecture institute in Antwerp.
Before presenting the proposal, an understanding of knowledge will be will be provided, which formed as a basis from which problems regarding the institute could be defined. These problems and a failed attempt to solve them are then explained, after which an alternative design proposal will be presented.

An understanding of knowledge

In order to understand how architecture institutes work, why archiving is important, and how archives could be used to generate knowledge, Sir John Soane's Museum will be discussed next. John Soane was a passionate and established architect and collector of antiquities. His house was the place where he would experiment with both of these passions. As such, the architectural structure which still contains a rich collection of antiquities went through several transformations; from a house, to a house-museum, and finally a museum. Following several books which exemplify these transformations, an understanding of architecture institutes could be formulated.

In a first attempt to capture the place that he had built and filled with artefacts, Soane started to experiment with writing in the summer of 1812. The result was his manuscript Crude Hints towards an History of My House in Lincoln's Inn Fields. In this imaginative piece of text, Soane took on the role of an archaeologist who explores the ruin which his home will eventually become. In this narrative, the house and its contents are interpreted as a decor of which the origins and functions are speculated on by excavating the hypothetical remnants on the site.

The understanding of the place changed. This is indicated in the Description of the House and Museum of Sir John Soane, which started to be disseminated in 1830. This series contained lithographs and etchings facing textual passages that would show the artefacts of the collection against their architectural enclosure, provided with written insights from Soane.
The collection which is held within the building contains many artefacts from the classical world. Soane's appreciation for such artefacts stems from the Grand Tour which he undertook in his younger years. At that time, a journey to Italy and its classical highlights served as an educational rite of passage to higher social classes for the happy few who could afford such a journey.
By transforming his house and its collection into a house-museum, and opening parts of the building and collection to the public, Soane made it possible for many people to experience a similar educational rite within England.
The book would guide visitors through the sequence of spaces and artefacts within the house-museum, inform their experience, and explain the context and compositions that the building presented.

When Soane died, the building officially became a museum. The figures, ideas or narratives that Soane had developed and expressed in his life-project shifted towards the background. With the General Description of Sir John Soane's Museum, visitors were mostly provided with an elementary list of artefacts. The few images that the book contained, showed artefacts from the collection in isolation and people were left "disoriented" within the building during their visit to the museum that had become a mere inventory—or container—of artefacts.

Today, visitors of the building will be handed a Complete Description, which reintroduce more of Soane's original ideas, and reflects on the complete transformation that the museum has went through. It combines original drawings with new images and allows visitors to explore the museum through more of a self-guided tour, where they can try to excavate meaning from its collection in order to speculate the origin and function of the place, as was imagined by Soane in Crude Hints.

So what is this place, how could we understand it? Using the four books that have been discussed, we can distinguish four different figures: a future ruin, a reference to the Grand Tours, a container of artefacts, and a (reflective and) speculative museum. What can be concluded is that artefacts can be interpreted in several ways across different times: they contain knowledge.
The understanding which we get depends on context and composition. The context is provided by all the artefacts which are available, while the composition is how these artefacts come together in meaningful ways. Through the lens of context and composition, the Flemish Architecture Institute will be discussed.

The Flemish Architecture Institute

A first encounter with the Flemish Architecture Institute took place during a first excursion to Antwerp. One part of the program for this excursion entailed the visit to the archive of the institute where a selection of artefacts from the collection was provided, and for which a space where they could be presented had to be designed as an exercise for the P1 presentation.

My selection contained archival material from Boud Rombouts, an architect from Antwerp. It contained a variety of objects, among which folder BR/73/02, which contained a set of drawings for a housing project. What intrigued me were the consequences that the storage of these drawings had on their material properties. The sheets of paper used to be white and flat, but due to folding and uneven exposure to light, they have been permanently marked with creases and discolorations.

Another set of artefacts were the presentation posters for the proposal of a hotel across the central station of Antwerp. Surprisingly, in going through the set of drawings, translucent sheets with diagrams were found in between the opaque sheets of paper. These translucent sheets could be used to overlay the opaque drawings, highlighting certain elements of these drawings.

For an urban project on a green field called the Arenaweide, the archive had acquired several brochures and articles from newspapers. With just these artefacts, it was difficult to grasp the complete project, which implied the spatial limitations of archives: no archive contains a complete collection.
In order to gain a better understanding of the project, external research was conducted. More material was gathered and a better idea of the project was acquired.

The spatial arrangement in which these artefacts are presented is an Archive on display. The aim for the spatial arrangement was to design a space in which the artefacts could be brought together in a differently and in a way that both questions the impact of archiving and explains the projects to which they refer.

Bringing artefacts together into meaningful compositions is currently a problem for the Flemish Architecture Institute. It is a separated organization, composed of the institute which is located at DE SINGEL and the archive which is located at Parochiaanstraat 7.

The institute should function as a place where the architectural discourse is shaped through exhibitions, lectures, debates, publications and events. In the current situation, however, there is a lack of space and flexibility to sensitize the archive in different ways.
Besides this, the institute leads an anonymous existence. It is hidden deep within the international arts centre, within a complex of empty corridors, and have difficulties to reach the public.
The archive, on the other hand, has reached its physical limits. The space to preserve archival materials has essentially filled up completely. The acquisition of new materials will soon become problematic. More space is a necessity.

The Flemish Architecture Institute recognizes these problems. This is why they have been looking for a new place to continue their work. As a possible site for a relocation of the institute, the St. Hubertuskerk was indicated. This church is part of the immovable heritage of Antwerp, which expresses the consensus that it has significant architectural and historical value. As such, it seems to be a reasonable site to build an architecture institute.
A competition for architects was held, and a winning proposal was chosen. HUBERT was supposed to be a culture house where the Flemish Architecture Institute could continue to shape the architectural discourse in Flanders. The nave would function as the main public

space with the depots adjacent to it in extended aisles.
Due to rising costs of materials, an increase in the interest rate of the loan, and difficulties with the church as a protected heritage site and the particular criteria for the program, the project was never realized. Besides the practical reasons that prevented this realization, one could wonder if a catholic church could function as a proper public building. Its historical link to the catholic religion puts a charge on the building, which could lead to difficulties in the attraction of a wider public; not everyone may have a sense of belonging in a neo-gothic church. The statement which the institute makes by moving in such a place may seem conservative to a public that is constituted by an increasingly differentiating demography that rather gives importance to places that pertain to other religions or no religion at all. A better alternative might be to move to a place with less charged presuppositions.

Lange Elzenstraat 123

For the proposal that will follow, such an alternative has been found after looking into the inventory of vacant buildings in Antwerp. These are buildings that exist, have become obsolete, but do not seem important enough to be included in the inventory of immovable heritage. The specific building that has been indicated is an old industrial hall at Lange Elzenstraat 123, on the border of Markgrave and Brederode – two neighbourhoods within the ring road around Antwerp's centre. The building hides behind a large, grey façade and neighbouring buildings which make the pitched roof – which is so common for industrial halls – and the great length of the building invisible. These only become apparent when walking around or through the building.

Looking at the previous usage of the building, it can be found that the building has functioned as a car garage and as a wholesale for bakery supplies. In other words, the building has a history of storing materials and producing new artefacts – simply put, these are the two things the Flemish Architecture Institute also tries to do.
After these users have moved out of the building they have left behind traces in its interior. A bare structure – even structure that has become obsolete - is visible, which explains the architectural tectonics of the building, remnants of finishing indicate a sense of temporality. The interior does not try to hide what has happened in it. As such, the interior itself is some sort of archival collection expressing the history of the building.

Looking at the site's urban context, some valuable analyses can be made. The building is located close to DE SINGEL, which means that its relations to this campus is not completely disrupted. However, due to the presence of several routes for cars, bikes and walking, new relations can be established. Access to the site is also provided with multiple means of public transport that are well-connected to the area.
In terms of urban spaces, we can distinguish three kinds of spaces that each have a different relation to the site. Green spaces are seemingly abundant in the area, but a large part of this is inaccessible, or only accessible under certain conditions. Public spaces such as squares, sports fields and playgrounds are well represented, but can be integrated more effectively. The public buildings are spread around and could work together more closely.

Design proposal

To begin with the proposal for the Flemish Architecture Institute, we first look at how the unfulfilled potentials could be addressed. Fragments of valuable public spaces should be considered, together with a possible sequence of public buildings which all fit in a patchwork of green spaces which are accessible at all times.

The current building is expanded with three extra volumes, which form a long, relational axis through the middle of the building. Interior walls, some external walls, the roof, and some of the structure is removed in order to fit in new structural elements which envelope the new progra. As such, an acquisition depot, an open depot, and a closed depot enter into a particular relation with the public program adjacent to them.
The Flemish Architecture Institute offers three ways of archiving, and a large semi-continuous space in which the public can come together and interact with artefacts.

Introduction



The VAi in International Arts Centre DE SINGEL

Structure

I. An understanding of knowledge

II. The Flemish Architecture Institute

III. Lange Elzenstraat 123

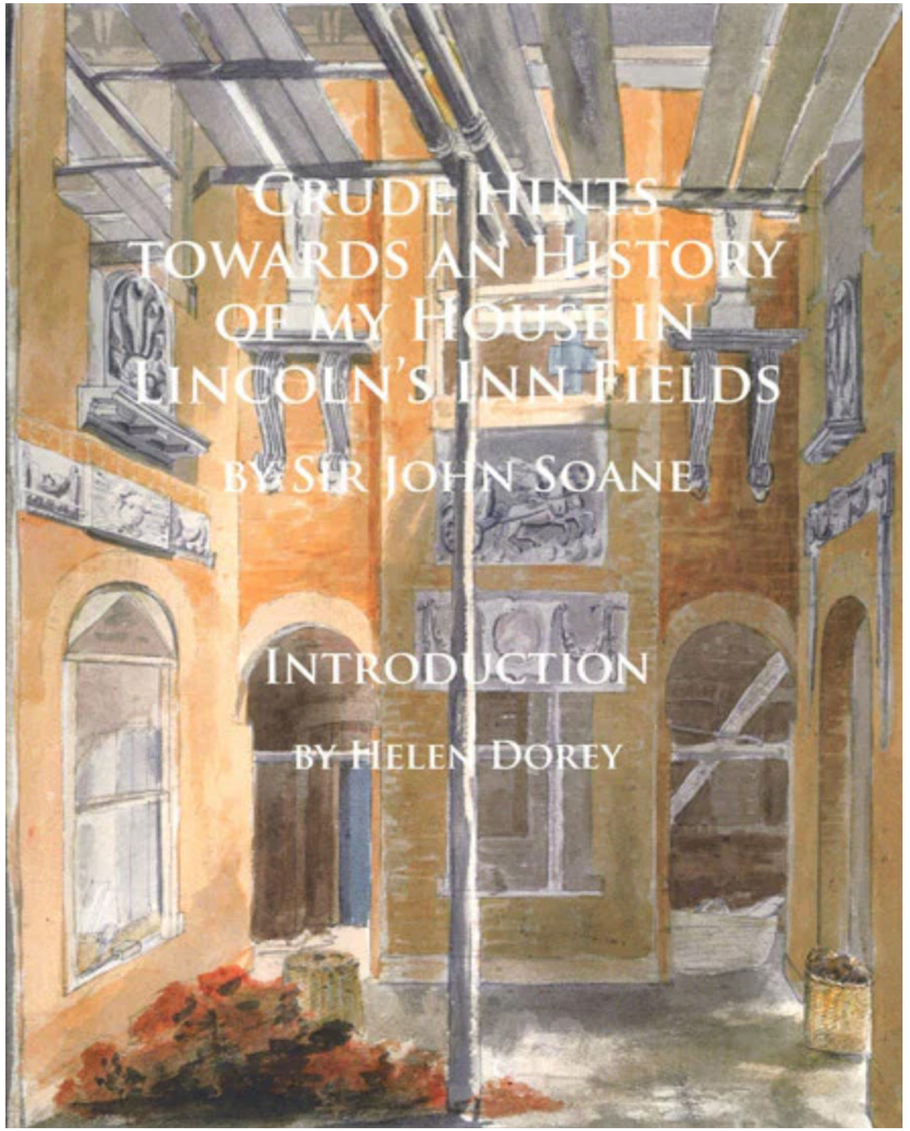
IV. Design proposal

I. An understanding of knowledge



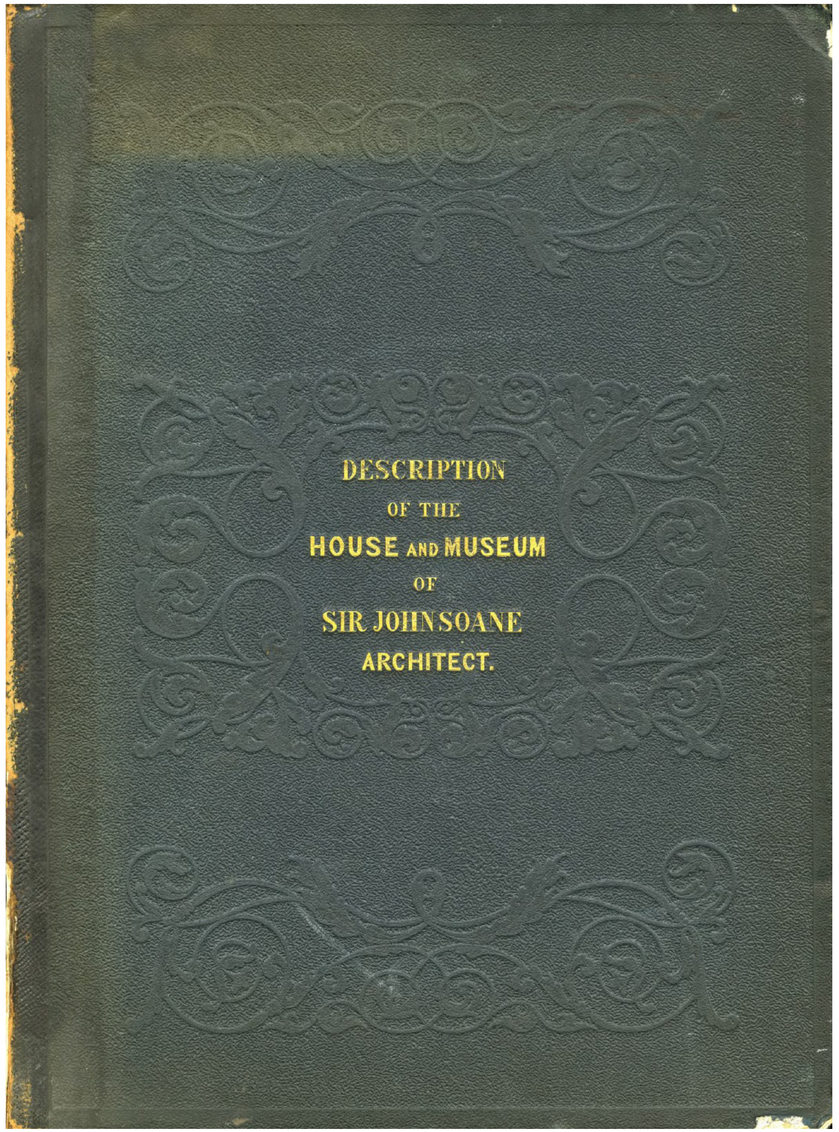
Sir John Soane's Museum at Lincoln's Inn Fields 12, 13 & 14

I. An understanding of knowledge



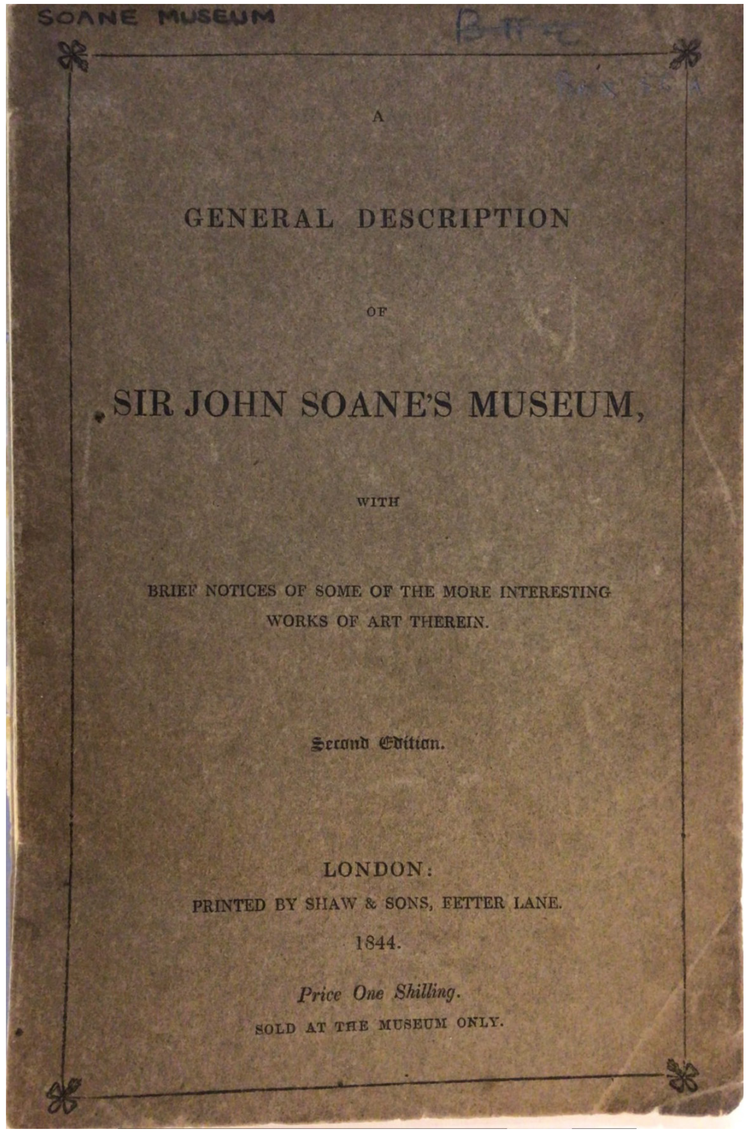
An imaginative manuscript of Soane's Museum in 1812

I. An understanding of knowledge



An educational guidebook for Soane's Museum in 1830

I. An understanding of knowledge



An inventory of Soane's Museum in 1844

I. An understanding of knowledge



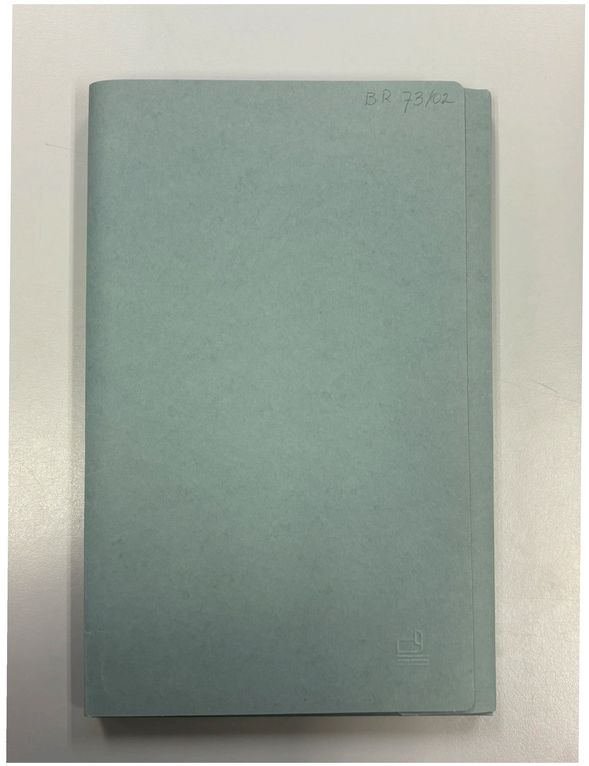
A reflection on Soane's Museum in 2014

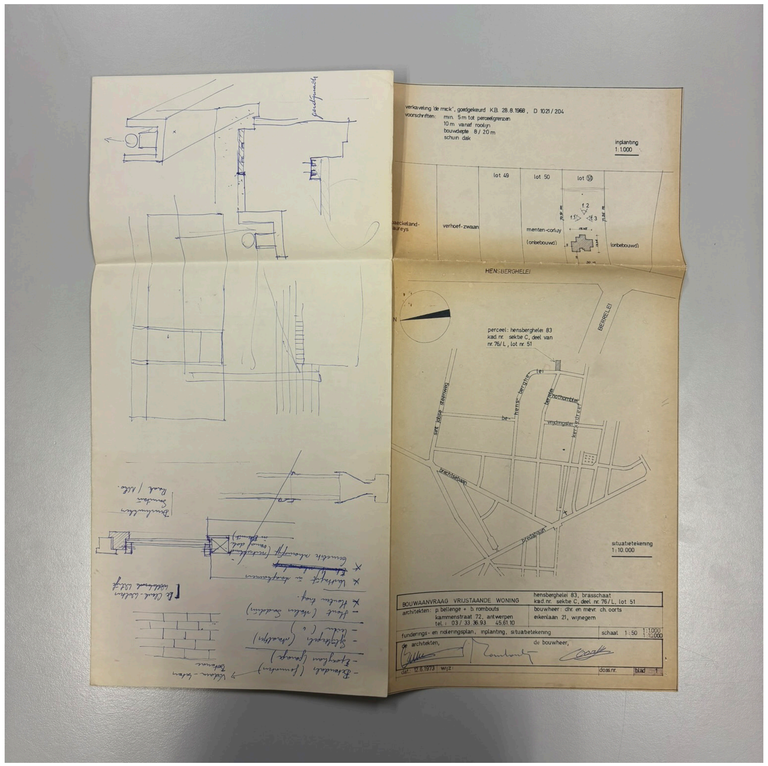
I. An understanding of knowledge



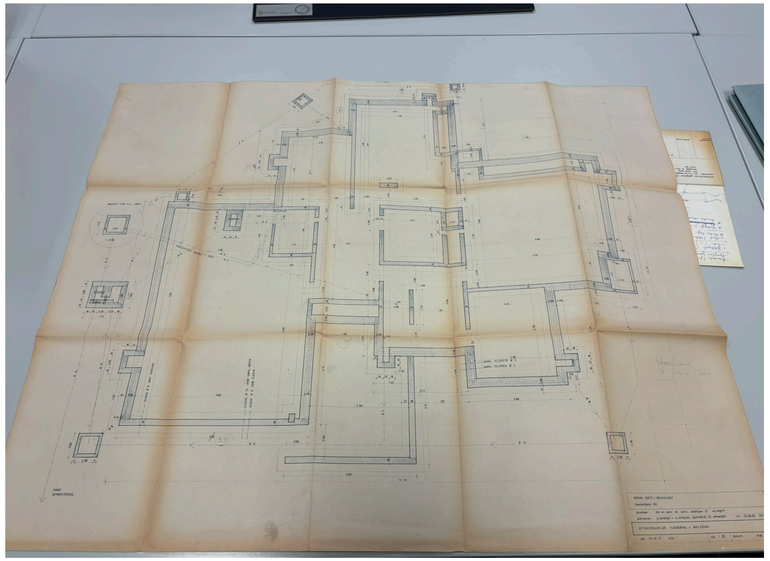
A ruin, a school, a container, a museum

II. The Flemish Architecture Institute



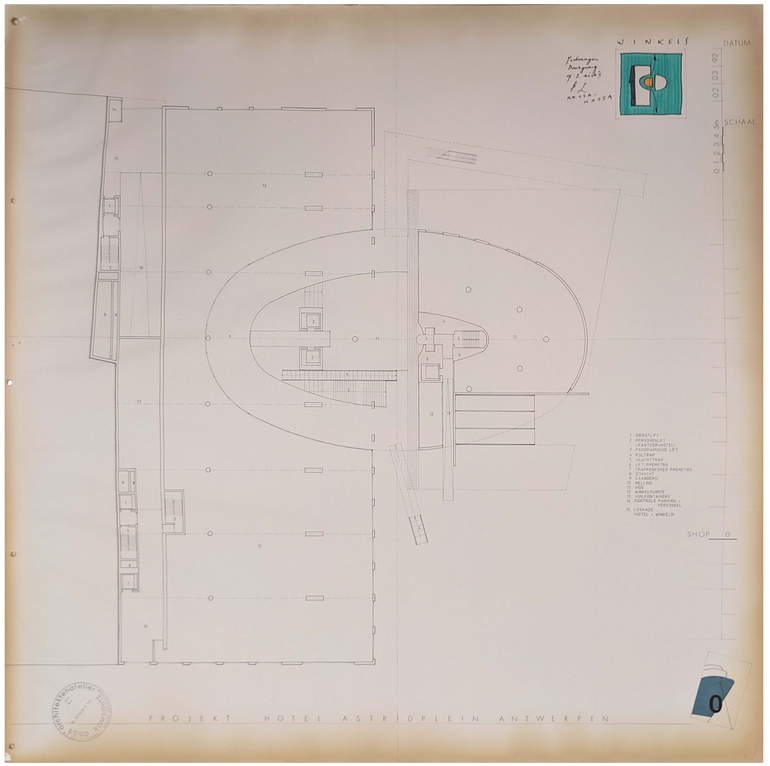


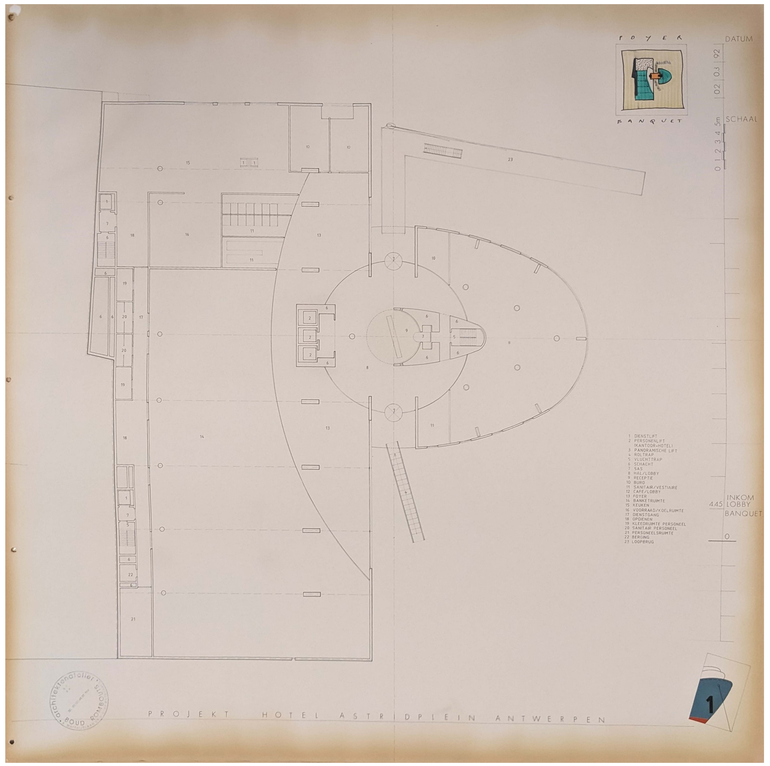
Drawings from archive 'BR 73/02'



II. The Flemish Architecture Institute







Drawings for a proposal of 'Astridplein'

II. The Flemish Architecture Institute


krant nr4 30.000expl. 16september

DE ARENAWEIDE 1 MAAND BEZET ANDERS WORDT ZE VOLGEZET

het waarom van de bezetting

Juist een maand geleden op 18 augustus werd er door een voortrijdend mensen overgegaan tot de bezetting van de Arenawei de als protest tegen de bouwplannen van de gemeente. Een bevlieging? Een overenthousiaste daad? Een spontane reactie? Wij gingen op zoek om op te kunnen voor den tierlantijn blijven of weer een goed is om wonen.

Immers, als vorzet van de bevolking werd systematisch door het gemeentebestuur genegeerd. De door de wet voorziene inspraakformulieren werden steeds met stiefmoederlijk gedrag naar de prullenmand verwezen. Ook de talrijke protesthandtekeningen tegen het Blijzonder plan van aanleg.

- De 6500 bezwaren tegen het ontwerp gewestplan dat de Arenawei de als bouwzone had ingetekend.

Met advies van de regionale commissie dat de gronden als dagrecreatieterrein moesten blijven. De laatste gemeenteraad, waar de zaak Arena gesloten werd, sloot ook alle poorten van overleg.

Uit de drie van deze bezetting: opkomen voor je rechten, ook als het tegen de gemeentebestuurd wordt boven de hoofden van de mensen. En met succes, mensen van Deurne, tast U niet doen. Samen staan we sterk: opportunistische akties, teken de solidariteitsstijgt en doe mee aan onze aktiviteiten.

AKTIVITEITEN

Dinsdag 18 september:
19.00: Vrij Podium met o.a. De Snaar, Gam Bezetters
Zondag 23 september:
14.00: Grote spelnamiddag met muziekkapel ballonnen, clowns..
19.00: Meeting,uitlopend op een groots volksbal.
Allen daarheen!!!

Op zinsdagavond 18, woensdagavond 19 en op donderdagavond 20 september zal het Arenaproject tentoongesteld zijn op de BIBLIOTHEEK. Er zal ook nog een heimiddagvoorstelling: Een Een tent extra nu, die denkelijk de sympathieke circumsonen op het nog lege deel van de wei geplaatst wordt.

een politieker mag liegen

- De bewoners van de eerste sociale woningen rond de Arenu kregen in 1969 een "verwelkomingsbrief" waarin beloofd werd dat ze een gerk voor hun deur zullen krijgen
- Op 17 juni 1971 de gemeentebestuur bij monde van J.Mengelschits verzekerde dat er waarlijk voorlien wordt te de aanleg van de Arenaweide als wijdlaag groene zone.
- Bij de laatste gemeentesraadsverkiezingen wordt door de huidige coalitie van CVP-BSP-Burgerunie een motie onder de stig van een groenbeleid en het behoud van de Arenaweide als groene zone.

1 Rondis besprekken de bezetters en andere mensen uit de buurt wat men de volgende dagen zal doen. Hier wordt de wet opgesteld voor de Eerste Hulp.

bouwen... zonder plan

De CM Deurnese Moderne Woning werkt voor een zeker probleem gesteld: Het is immers duidelijk geworden dat:

1.de grond waarop de EM wil bouwen grotendeels niet haar eigendom is maar wel de eigendom van de gemeente zelf!
2.het BPA nr.1 Fortje en omgeving dus niet zomaar te bouwen zoals de DM het plant.
3.er nog geen kontrakt werd afgesloten met een bouwonternening.
4.de bouwvergunning nog steeds niet in orde is.

Conclusie: De DM kan gewoon niet begonnen bouwen en wijmeer de bouwplannen definitief worden opgeborgen is alles een de inrichtheid van Kleine schadevergoeding te betalen.


Om 's middags voor te lezen, terwijl dat ge uw "bokes" opeet. Veel plesier,
Baas
BAVO ROMBOUTS
Bavo

ECKER VAN DEURNE:
EGGEN, HIER WEL.
S MAAR
STER"

Bovenkant van Burgemeester Deuzeker van Deurne op zijn 70ste verjaardag. Hij is al sinds 25 jaar SDP-burgemeester van Deurne. Hij is per gemeenteraadslid en telt 75 jaar zichzelf. En toch wordt hij in Deurne niet door iedereen gemeen. In bevolgingen rond de Arena week is zijn symbolische kat al rondgedragen, samen met die van andere schepenen als Mandarijn Van Hoi Sin en Kolonel Bogaert was de kat van Deuzeker wat zwaarder, er torende een hoge buik bovenuit.

Zijn eigen gemeenteraad heeft hem al verschillende keren zo warm bichaard wordt u dat de gebruikelijke wijze waarop de vergaderingen worden benoemd, wordt door hem voeren van het Arena-dossier genoeg heeft tot pijnlijke en onnodige konfliktsituaties.

Zo ging hij onlangs in een eigen partijorgaan, schrijft in een brief aan een Arena-woonwagenbewoner dat hij niet bereiden was de kat van Deuzeker tot een zinvolle dialoog. Ik heb trouwens in die zin ook mijn mening geschreven aan burgemeester Deuzeker, maar ik mijn grote ontgoocheling moet ik thans vaststellen dat ik geen enkele reactie heb gekregen. Samen met jullie trek ik in deze aangelegenheid blijkbaar aan het kortste kind.»

En de jong-socialisten, altijd de eerste om het op te nemen voor de zwakkeren, schrijft in een brief aan Deuzeker: «Wij zijn ervan overtuigd dat onze waarschuwing waarheid bevat en dat de gevolgen van uw maatregelen u zullen bedroeven. Bijgevolg zijn we van mening dat u uw beslissing in verband met de Arenawei onmiddellijk dient af te breken, ten einde de democratische gang van zaken in onze gemeente niet verder te belemmeren.»

Op 5 september moet het hele schepencollege zich een beslissing over de Arena-kwestie — Deuzeker zit op dat moment in Oostduinkerke — om ontrent te kunnen beslissen. Burgemeester had de brandweer opgeboden gronden de Arenaweide te ontruimen. De pointe moest van op afstand komkijken. De schepenen hebben echter achter Deuzeker's rug de politie gebeld en toen de politie de ooghoek gepasseerd had te blijven. Toen Deuzeker dat vernam dreigde hij een ontslag. Tot hij blijkbaar tot het besef kwam dat dit een ontslag zit te wachten. Sindsdien dreigt hij zijn pantjesden sluit men maar. Toch is het burgemeester Deuzeker niet gelukt een lange loopbaning in de politiek te hij met kon helpen Deuzeker aan het verstand te brengen dat hij niet langer de enige is die het den ook geeksspeld. Iser moet zitten, ik kan hem hoogstens uit de partij verrein, niet uit zijn burgemeesterszetel.

Deuzeker heeft van zijn kuiter worden geen bindje, al leen anderen hebben daar een bindje aan gehad. Toen hij een 22-jarige hoedenwinkel met personeel ging, zei Deuzeker toen: «Ik jongen, dat is niet voor jou, dat is voor mijn dochter.» Op 23-jarige leeftijd was hij 52. Burgemeester Deuzeker is niet van de subtielste. « Een van mijn voorgangers, burgemeester Geudens, gemeenteraadslid en jong-socialist, heet Geudens. Deuzeker noemde hem altijd «de Deuzeker». Hij «grons» schijnt gezwend. En verder krijgt hij te horen: « Men denkeren de jij draagt zult ge de kleren van de burgemeester aan te.» De hetit blijkbaar niet eens geld om konfekte te kopen.

« Een interview ? « Doe maar » zegt Geudens, « maar je gaat er niets van terug zien. Ik ben niet alle dat belangrijk voor De Morgen, maar me een kwartier uit te schelden, daarvoor ontwikkelde hij negens tot. Hier is de tekst van het interview, maar ik zou maar maken : met pomp, met veel witte wijn, dat is voor de lezers.»

De Deurnese BSP-trainer is dan ook maar wat op zijn Deuzeker moet maar eens van gedanken komt, maar dan valt hij in een ander gevaar niet te vangen. Deuzeker ten zich het wordt namelijk niet zo gemakkelijk om hem te vangen. Hij maximaal is het een veel hem maar dat Deuzeker haar het

-de deurnese lente in woord en beeld-

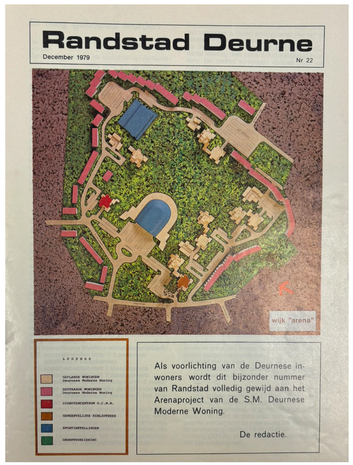
DE BEZETTING VAN DE ARENAWEIDE

-ruimtelijke ordening en demokratie-

EPO

DeMorgen.

Arena Vrijstaat: de kiemen van de kloof


Randstad Deurne
December 1979 Nr 22

wijk "arena"

Als voorlichting van de Deurnese inwoners wordt dit bijzonder nummer van Randstad volledig gewijd aan het Arenaproject van de S.M. Deurnese Moderne Woning.

De redactie.



Incompleteness of the 'Arena' collection

II. The Flemish Architecture Institute


krant nr4 30.000 expl. 16 september

DE ARENAWEIDE 1 MAAND BEZET
ANDERS WORDT ZE VOLGEZET

het waarom van de bezetting

Juist een maand geleden op 18 augustus werd er door een voortgaat mensen overgegaan tot de bezetting van de Arenaweide als protest tegen de bouwplannen van de gemeente. Een bevreligd? Een overantwoorde daad? Een onverantwoorde daad? Een daad die op te kunnen voor de toekomst? Een terechte klacht waar goed is om weten.
Immers, als verzet van de bevolking werd systematisch door het gemeentebestuur genegeerd. De door de wet voorziene inspraakformulas werden steeds met de hoogst mogelijke snelheid afgehandeld. Ook de talrijke protesten en handtekeningen tegen het bijzonder plan van aanleg.
- De 5000 bezwaren tegen het ontwerp gewestplan dat de Arenaweide als bouwzone had ingetekend.
Met advies van de regionale commissie tot de gronden als dagrecreatieterrein te behouden.
De laatste gemeenteraad, waar de zaak Arena gesloten werd, sloot ook alle poorten van overleg.
Dit is de zin van deze bezetting: opkomen voor het recht van de bevolking om te beslissen wordt boven de hoofden van de mensen.
En met succes, mensen van Deurne, tast U niet doen. Samen staan we sterk! Opponeonze aktie, teken de solidariteitslijst en doe een aan onze activiteiten.

een politieker mag liegen

- De bewoners van de eerste sociale woningen rond de Arena kregen in 1969 een "verwelkomingsbrief" waarin beloofd werd dat ze een gerk voor hun deur zullen krijgen.
- In 1971 zei de toen gemeentebestuur bij monde van J. Mengelschits aan plan voor waarbij voorzien wordt te de aanleg van de Arenaweide als recreatieve groene zone.
- Bij de laatste gemeenteraadsverkiezingen werd door de huidige coalitie het plan van aanleg gehandhaafd onder de vlag van een groenbeleid en het behoud van de Arenaweide als groene zone.

AKTIVITEITEN

Dinsdag 18 september:
19.00: Vrij Podium met o.a
De Snaar, Gam
Bezetters
Zondag 23 september:
14.00: Grote speInamiddag
met muziekkapel
ballonnen, clowns..
19.00: Meeting,uitlopend
op een groots
volksbal..
Allen daarheen!!!

Op zitondagavond 16, woensdagavond 19 en op donderdagnamiddag 20 september is er telkens een gespreksafdeling op de ARENAE, in t Woensdagavond zal ook nog een namiddagvoorstelling: Ian Kan tent extra duu, die dankzij de sympathieke circuumsmoen op het nog lege deel van de wel geplaatst wordt.

1 Rvonds bespreken de bezetters en andere mensen uit de buurt wat men de volgende dagen zal doen. Nog steeds duizelt het de stad Deurne.

bouwen... zonder plan

De DK Deurnese Rvonds Maring wordt voor een zwaar probleem gesteld. Het is immers duidelijk geworden dat:

1.de grond waarop de EM wil bouwen grotendeels niet haar eigendom is daar wel de eigendom van de gemeente zelf!;
2.het BPA nr.1 Fortje en omgeving dus niet zomaar te bouwen zoals de DK het plant;
3.er nog geen kontrakt werd afgesloten met een bouwondernemng;
4.de bouwvergunning nog stands niet in orde is.

Conclusie: De DK kan gewoon niet begonnen bouwen en wanneer de bouwplannen definitief worden opgeborgen is alleen een architekt een kleine schadevergoeding te betalen.


Om 's middags voor te lezen, terwijl dat ge uw "bokes" opeet. Veel pleziers,

Jaus
Bavo

BAVO ROMBOUTS
Secretaris

p/a Rechtschuit - Kredietbank
Meirenstraat 8 - 2000 Antwerpen
Tel.: (031) 31 61 49
Bank: 210-0009127-61
Rekeninghering vóórbehouden aan

ECKER VAN DEURNE:
EGGEN, HIER WEL.
S MAAR
STER"

Bovenaan: burgemeester Dequecker van Deurne zal het bijna niet meer zijn. Als jonge SP-burgemeester, en bijna de jongste burgemeester in Vlaanderen, is hij 75 jaar zichzelf. En toch wordt hij in Deurne nog altijd "Jef" genoemd.

In belangrijke rond de Arena-wijk, waar ook de zijn symbolische kat al rondgedragen, samen met die van andere schepenen als Maurice Vanderpoorten, Jef Ulburghs en alsen was de kat van Dequecker waar inwerder, er tonende een foute bulk bouwde.

Zijn eigen gemeenteraad heeft hem nooit gespaard. Hij moest zo vaken betwoord worden dat de gebrekkige wijze waarop hij zich uitdrukte, een deel van zijn bekendheid werd. Hij heeft daarover leren varen het hem ook geleid heeft tot pijnlijke en onnodige konfliktsituaties.

Zo is hij ooit in een vergadering van eigen partijvoorzitter Achiel Van een brief aan een Arena-wonder, waarin hij zijn mening over de plannen van de kat kon lezen. Het tot een zinvolle dialoog. Ik heb trouwens in die zin ook mijn mening geschreven aan burgemeester Dequecker, maar ik mijn grote ontgoocheling moet ik thans vaststellen dat ik nooit een antwoord heb gekregen. Ook ik Gemeenteraad zitting heb ik in deze aangelegenheid blijkbaar aan het kortste end.»

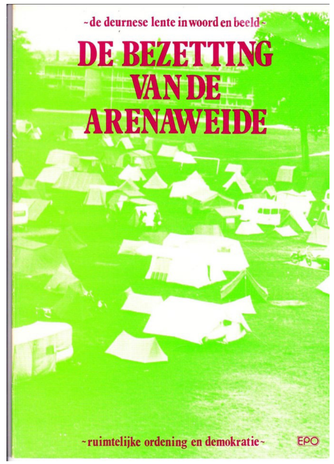
En de jong-socialisten, afdeling Deurne, hebben het ook moeilijk. Wij zijn erven overtuigd dat onze waarschuwing waarheid bevat, dat de bouwplannen voor de meerderheid van de bevolking onaanvaardbaar zijn, dat ze ook economisch dwaas zijn. Maar we hebben de indruk dat we te laat, te weinig en te onduidelijk gereageerd hebben. Dat we niet de democratische middelen hebben gebruikt om onze overtuiging voldoende te verdedigen.

Op 5 september moet het hele schepenkollege zich ten beslissen over de bouwplannen in Deurne en op dat moment in Grondtoverkeer — om ontrel te voorkomen — hebben we besloten het te brandweer opgeroepen gevaren de Arenawede te ontruimen. De politie moest van op een hoff zuil houdt, aangekondigd met de woorden: "En dan zijn we er". Het kwam tot een eindeloze beschouwing waarbij onder vroeger en hoe weing stroken en hoe weing sociale woningen er toen gebouwd zouden worden. Toen nog Mr. Dequecker zelf aanwezig zit te wachten. Sindsdien dreigt hij zijn partijleden sluit men niet. Toch is hij blijkbaar een gedesavoueerd. Iaar maar zitten, ik kan hem hoogstens uit de partij werken, het uit zijn burgemeesterszetel.

Dat hij dat heeft van zijn ouder worden geen bindge. Al leden anderen hebben daar hun eigen partijvoorzitter, schrijft in een brief aan een Arena-wonder, waarin hij zijn mening over de plannen van de kat kon lezen. Het tot een zinvolle dialoog. Ik heb trouwens in die zin ook mijn mening geschreven aan burgemeester Dequecker, maar ik moet ik thans vaststellen dat ik nooit een antwoord heb gekregen. Ook ik Gemeenteraad zitting heb ik in deze aangelegenheid blijkbaar aan het kortste end.»

En de jong-socialisten, afdeling Deurne, hebben het ook moeilijk. Wij zijn erven overtuigd dat onze waarschuwing waarheid bevat, dat de bouwplannen voor de meerderheid van de bevolking onaanvaardbaar zijn, dat ze ook economisch dwaas zijn. Maar we hebben de indruk dat we te laat, te weinig en te onduidelijk gereageerd hebben. Dat we niet de democratische middelen hebben gebruikt om onze overtuiging voldoende te verdedigen.

Op 5 september moet het hele schepenkollege zich ten beslissen over de bouwplannen in Deurne en op dat moment in Grondtoverkeer — om ontrel te voorkomen — hebben we besloten het te brandweer opgeroepen gevaren de Arenawede te ontruimen.


- de deurnese lente in woord en beeld -

DE BEZETTING VAN DE ARENAWEIDE

- ruimtelijke ordening en demokratie -

EPO


DeMorgen.

Arena Vrijstaat: de kiemen van de kloof

Op 13 november zal het precies twintig jaar geleden zijn dat de toenmalige Deurnse socialistische burgemeester Maurice Dequecker het hevel gaf aan zijn politieke tegenstanders. Hij verdedigde tot het laatst toe een sprookachtig complex van sociale woningen (ontworpen door Renaat Braem) van hun al bijna vier maanden bezet door honderden actievoerders die zich tegen de sloopwerken wilden verzetten.

Auteur Tom Naegels (°1973), die zijn romandebuut Meester Kader (nnbr meer dan 10.000 exx. verkocht) onlangs nog op de plek waar wijken hoor, de kiemen van de 'Kloof' mocht genoemd. De kloof tussen rood en (rood)groen, tussen 'die van ons' en die van 't Stad en tussen oude en nieuwe Belgen.

De sociale woonwijk die aan de Deurnese Leopoldlaan verrees, was een van de laatste van een half afgewerkte middeleeuwse buurtje. Aan de buitenkant lijkt ze ontmoetbaar en enkel begaafdelijk via een overtuinend poortgebouw. De bewoners van het arbeidersgezin dat Dequecker voor ogen had, zouden zich binnen een riiden. Met de gebouwen in een holve cirkel achter een, kijken we uit op rood rook een enorme weide was door schepen John Mangelschots destijds 'het Hyde Park van Deurne' gedoopt.

"De ironiemaker bewonen hadden van het gemeentebestuur de garantie gekregen dat de weide nooit zou worden volgebouwd. In 1974 besliste burgemeester Dequecker, die ook voorzitter was van de sociale huisvestingsmaatschappij Volkshuisvesting, dat er toch nieuwe appartementen moesten bijkomen", vertelt Naegels. "Dat belofde tot een heftig baanen wat je nu de oude socialisten en de ecologisten zou noemen. De oorspronkelijke bewoners waren bovendien niet de enigen die Mangelschots en ook de pegrimge schepen, Marcel Colla, dat zij opnieuw waren omdat zij anders arbeiders had recht volgroden om het even goed te hebben als zij. Maar de bewoners wilden bewaren.dwerd. Zij ingen ook wel in dat hun bezwaren sociale opvattenissen die niet konden verdedigen."

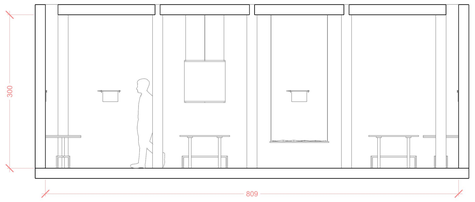
De Arenawijk is een vreo van rust, maar schijn bedrieg: "Ik vind het vooral een hedendaagse omgeving. Ik begrijp niet waarom socialisten die zich progressief noemen zich zo tegen sociale kiosken bij stoken in stoppen en ze zo allemaal samen met buu zwar op hun allerslap situatie te drukken."

"Sociale woningbouw was een van de belangrijkste troeven voor lokale politici om hun macht te vergroten en bestendigen. Zo kon Dequecker maar liefst 23 jaar aan de macht blijven. Hij was een charismatische figuur, een socialistse. Je kunt je voorstellen dat de schok bijzonder groot was toen langberg werkacher bag gleis tegen hem begon te protesteren", zegt Naegels. "Tijdens de vier maanden van de bezetting van de Arenaweide kwamen ook de bij in het opnieuw verschoren, het bij zich omringen door lijfwachten."

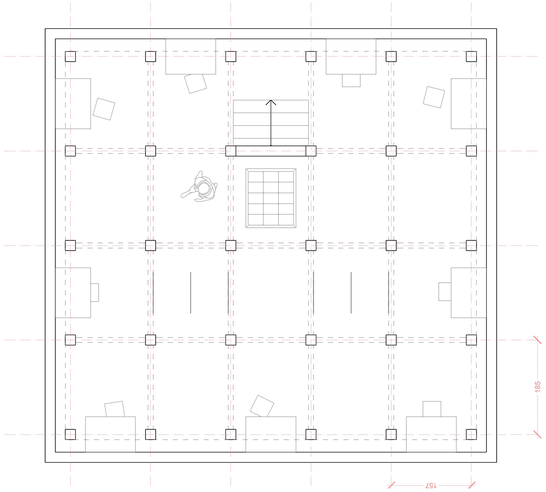
Het protest tegen Dequeckers plannen begon in de zomer van 1978 met een verzoekschrift 71 formulier gedoekt en Radio Arena was een voor de politie ongrijpbaar propagandakanaltekkig alle dag werd de ander verplaatst. Op de weide stonden op 15 november 1979, de dag van de gewelddadige ontruiming, maar liefst 180 tenten opgeslagen door actievoerders, sympathisanten en hulpgen.

Toen de weide ontruimd was, kwam de grote kater. De uiteraard bij het ACOD aangesloten gemeentearbeiders weigerden de sloopwerken uit te voeren. Het gemeentebestuur en kont dan meestal met een bulldozer aan. Maar ook dat was niet nen van hun is dat ze drie maanden huishoud moesten doen zonder vuilnisophaling, een vervaar op straat kan toen — maar misoien gaf hij toch gelt van de CCD. Hij is overal bij, er gaat geen parkfeestfeest open of hij knipt een lint door. Ook nog. Nu zijn eigen partij probeert hem van de straat te houden en hem te verwijderen uit de politiek, een tenniswedstrijd van dat voor hem verborgen houdt, is hij te vinden. Hoe lang nog? Wanneer is het tijd? Wanneer is het dan? Wanneer is het dan? Wanneer is het dan

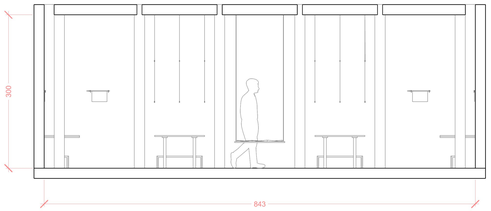
II. The Flemish Architecture Institute



Short section of 'An archive on display'



Floorplan of 'An archive on display'

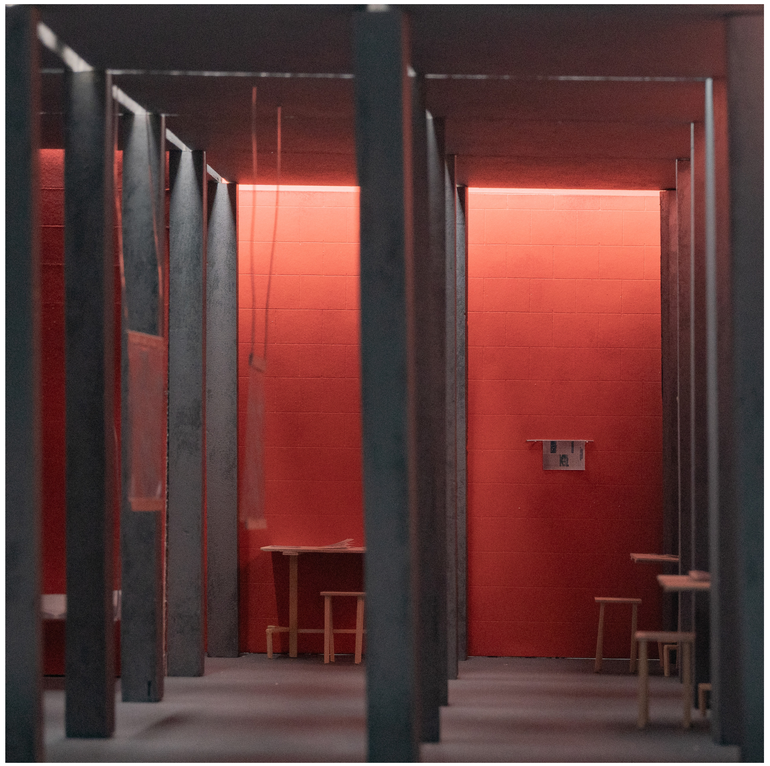


Long section of 'An archive on display'

II. The Flemish Architecture Institute

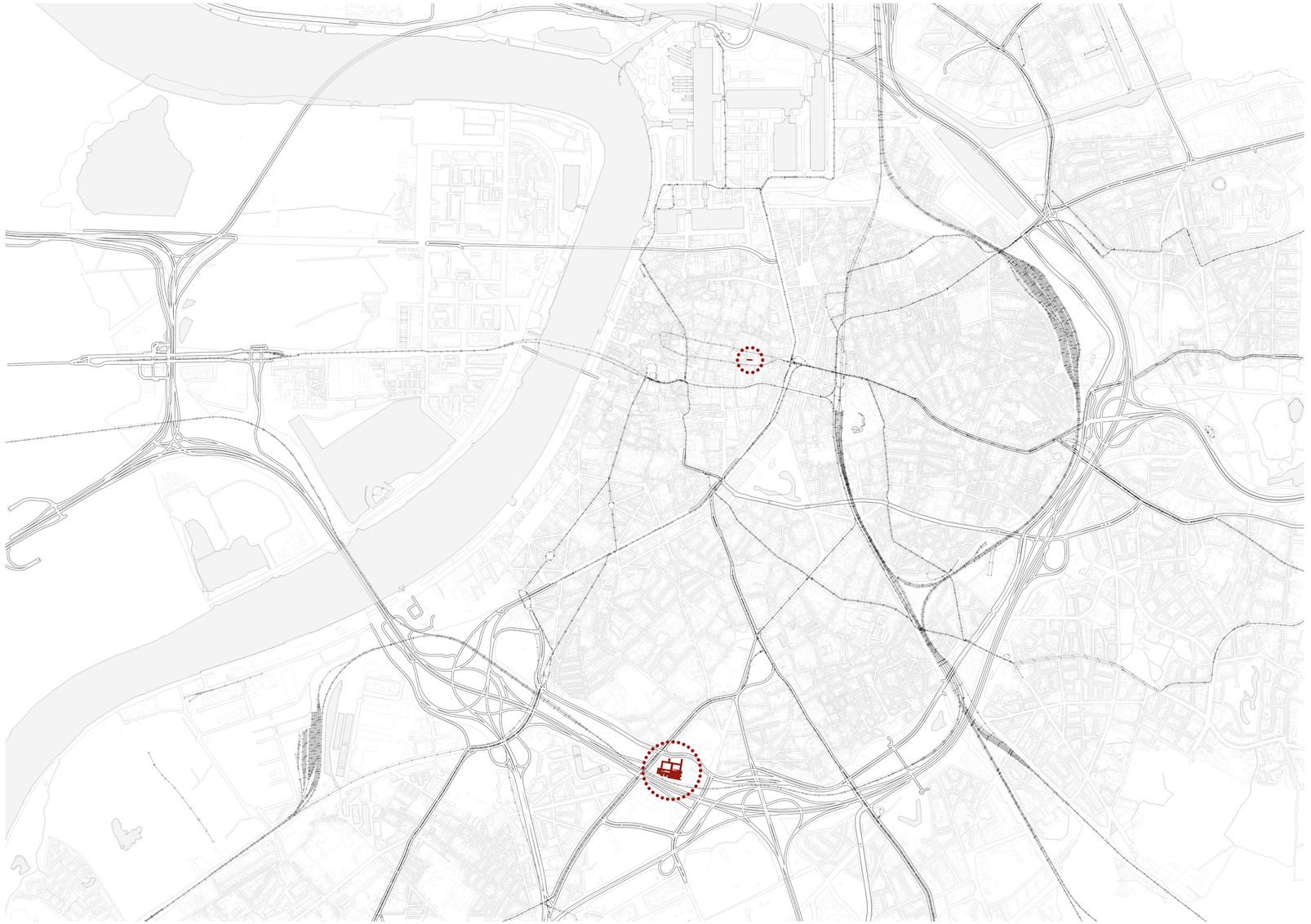






A model of 'An archive on display'

II. The Flemish Architecture Institute



The problem of a seperated architecture institute

II. The Flemish Architecture Institute



One space for sensitization of the archive

II. The Flemish Architecture Institute







An anonymous institute

II. The Flemish Architecture Institute






A full depot, an incomplete collection

II. The Flemish Architecture Institute



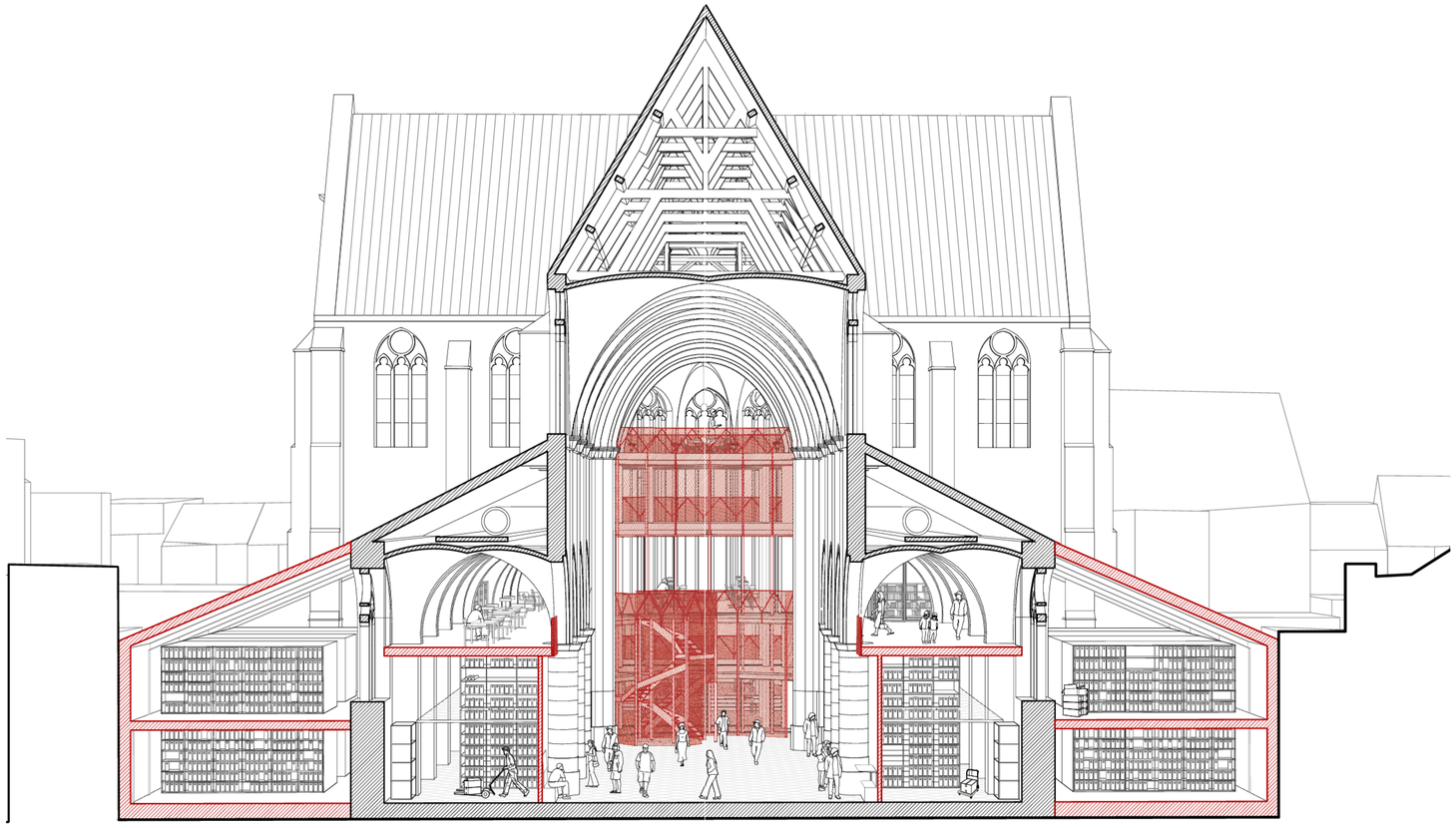
Inventory of immovable heritage in Antwerp

II. The Flemish Architecture Institute



Repurposing Sint-Hubertuskerk

II. The Flemish Architecture Institute



The proposal for 'HUBERT', a new Flemish Architecture Institute

III. Lange Elzenstraat 123



Inventory of vacant buildings in Antwerp

III. Lange Elzenstraat 123



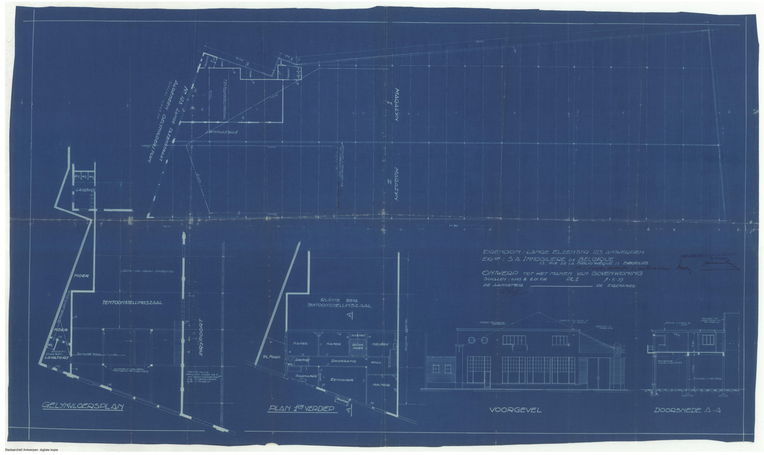




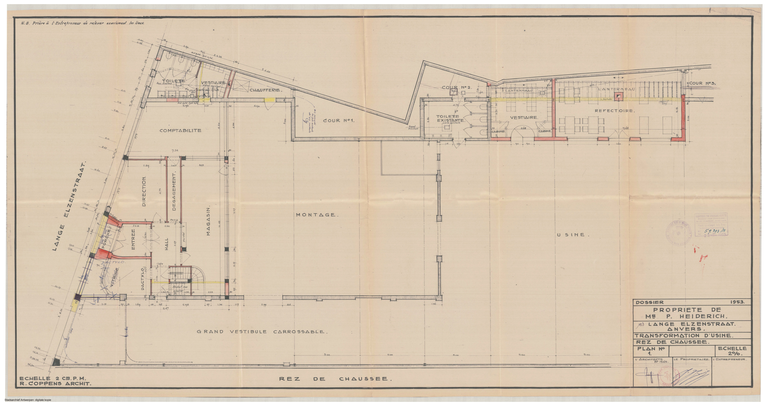



Lange Elzenstraat 123

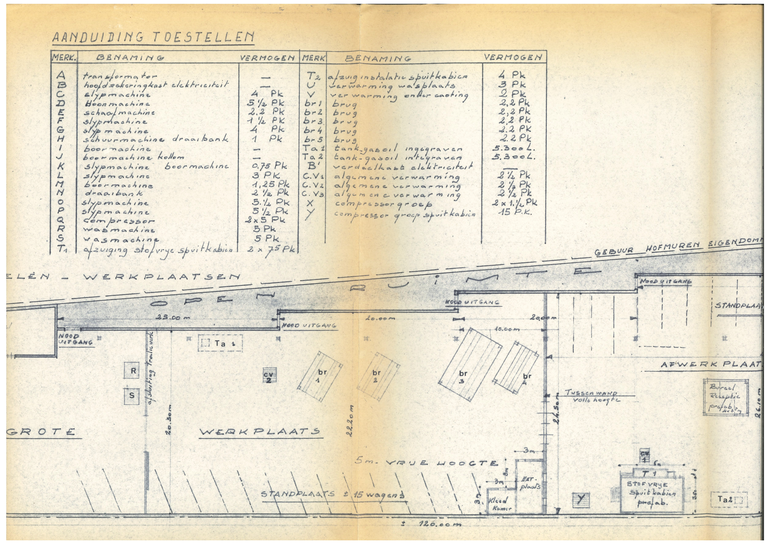
III. Lange Elzenstraat 123



A car garage in 1937

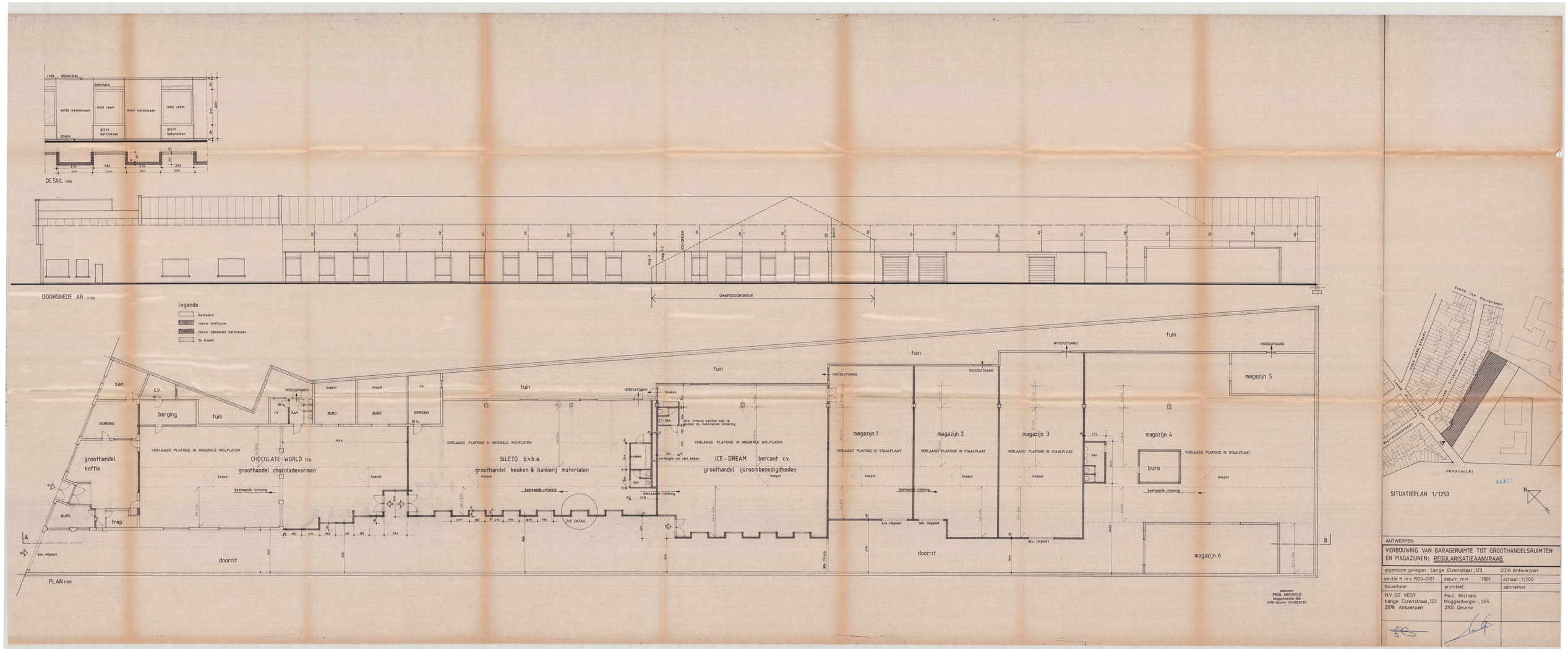


A car garage in 1953



A car garage in 1958

III. Lange Elzenstraat 123



Stadsarchief Antwerpen: digitale kopie

A wholesale space in 1991

III. Lange Elzenstraat 123









The shed as a storage space

III. Lange Elzenstraat 123







The shed as a public place

III. Lange Elzenstraat 123

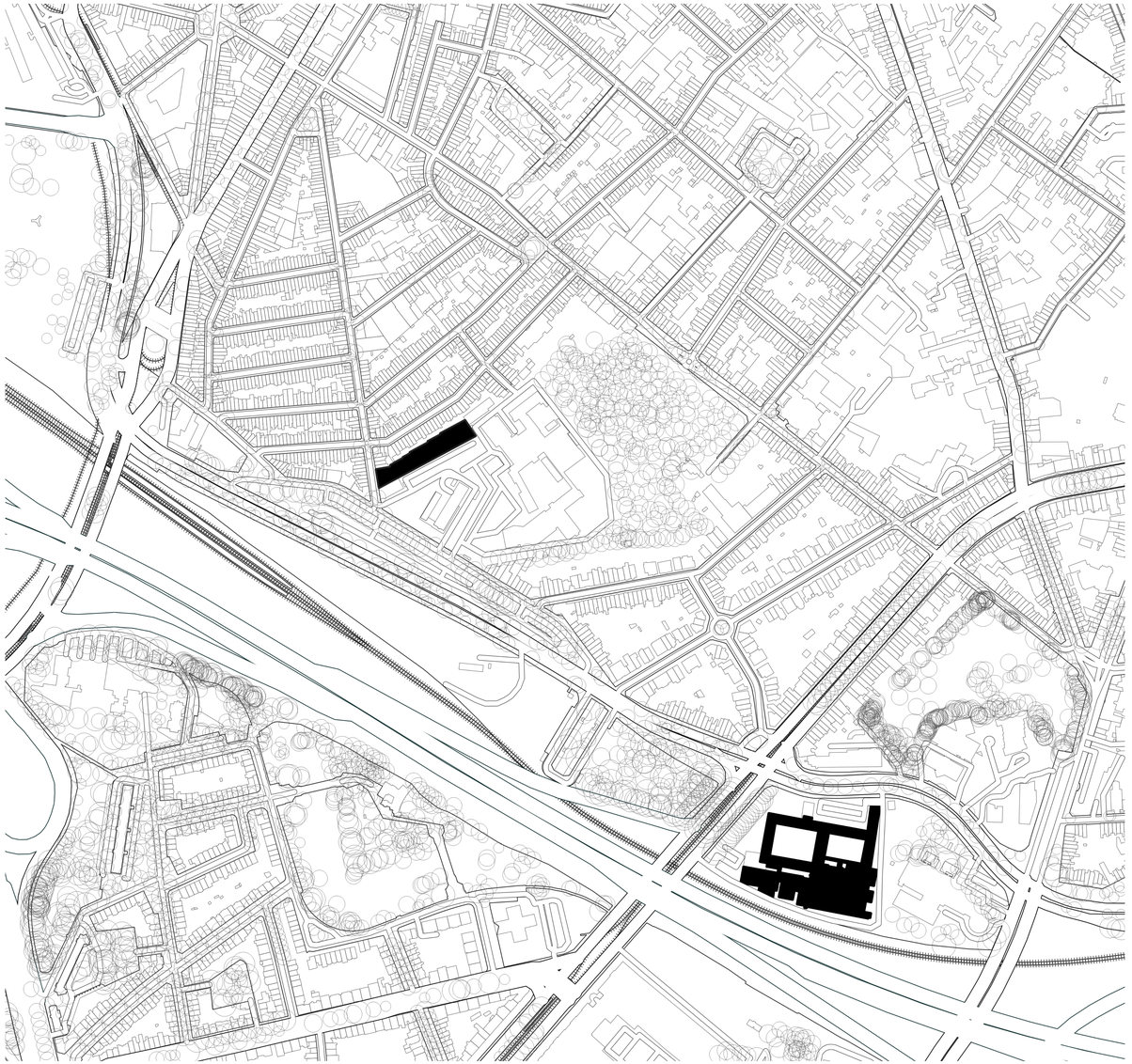






Traces in the building

III. Lange Elzenstraat 123



Urban map indicating Lange Elzenstraat 123 and DESINGEL

III. Lange Elzenstraat 123



Main car routes



Main bike routes



Main walking routes

III. Lange Elzenstraat 123



Multi-modal transport: train, bike, walking



Multi-modal transport: tram, walking

III. Lange Elzenstraat 123



Green space

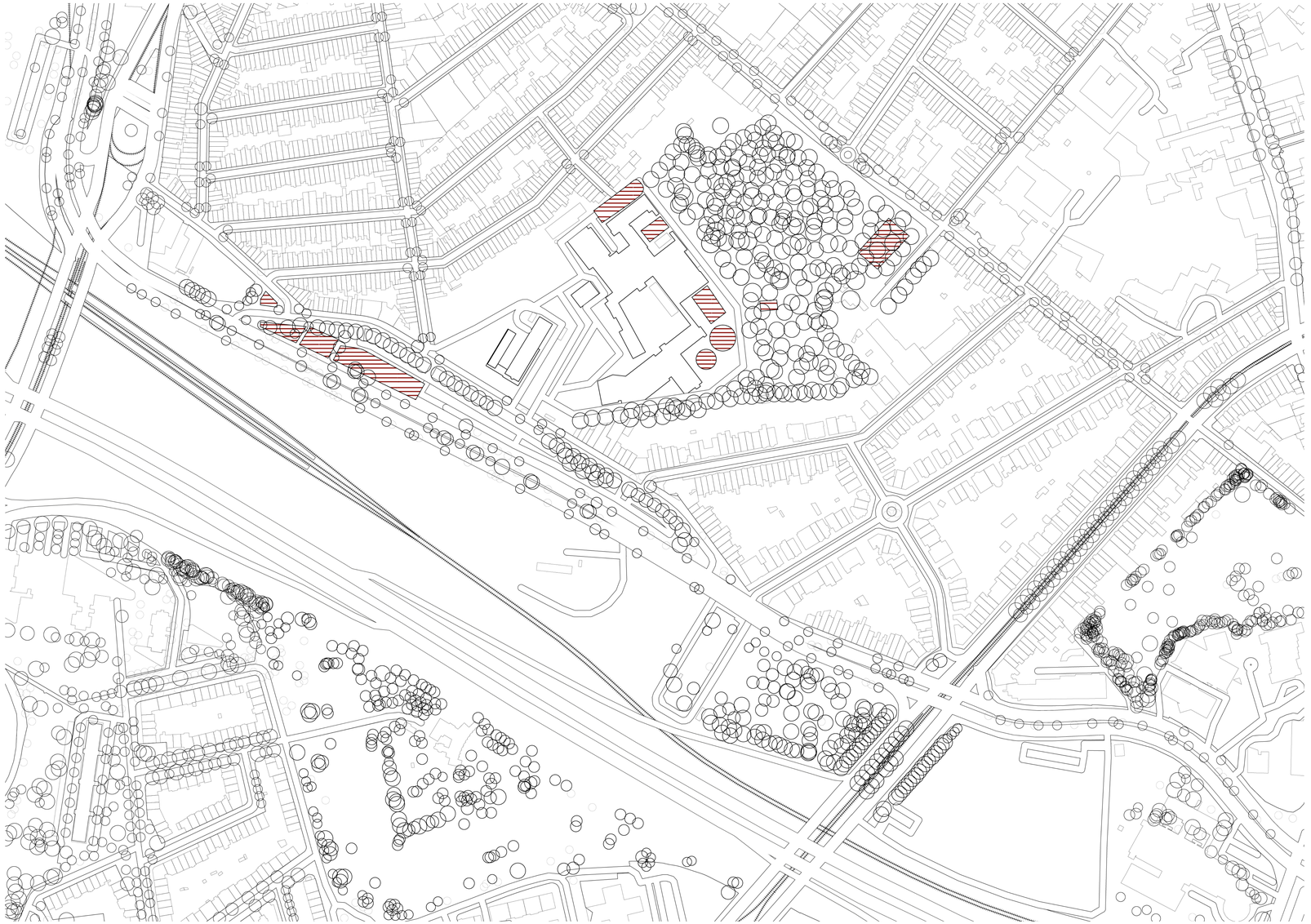


Public space



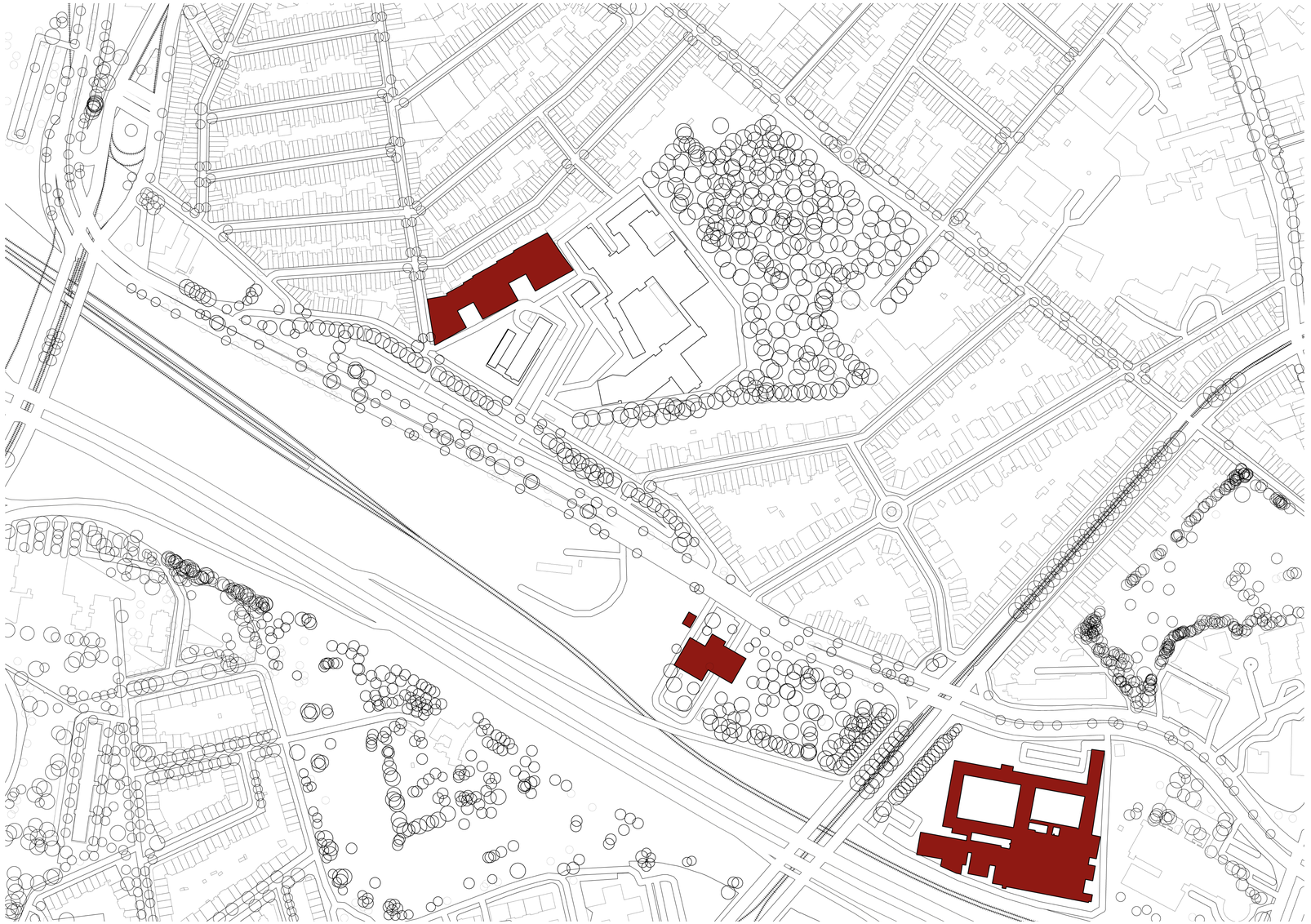
Public buildings

IV. Design proposal



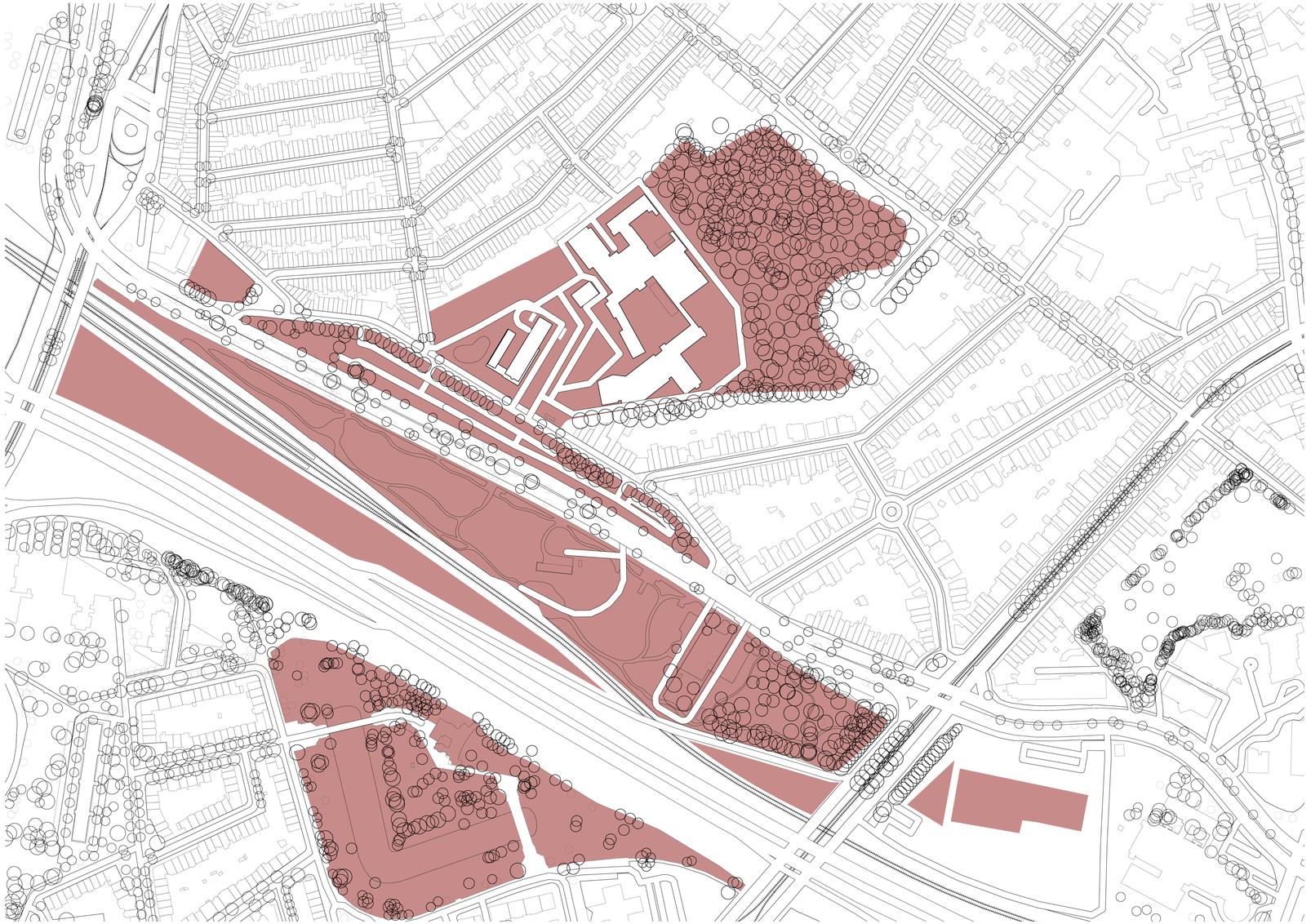
Fragments of public spaces

IV. Design proposal



A sequence of public buildings

IV. Design proposal



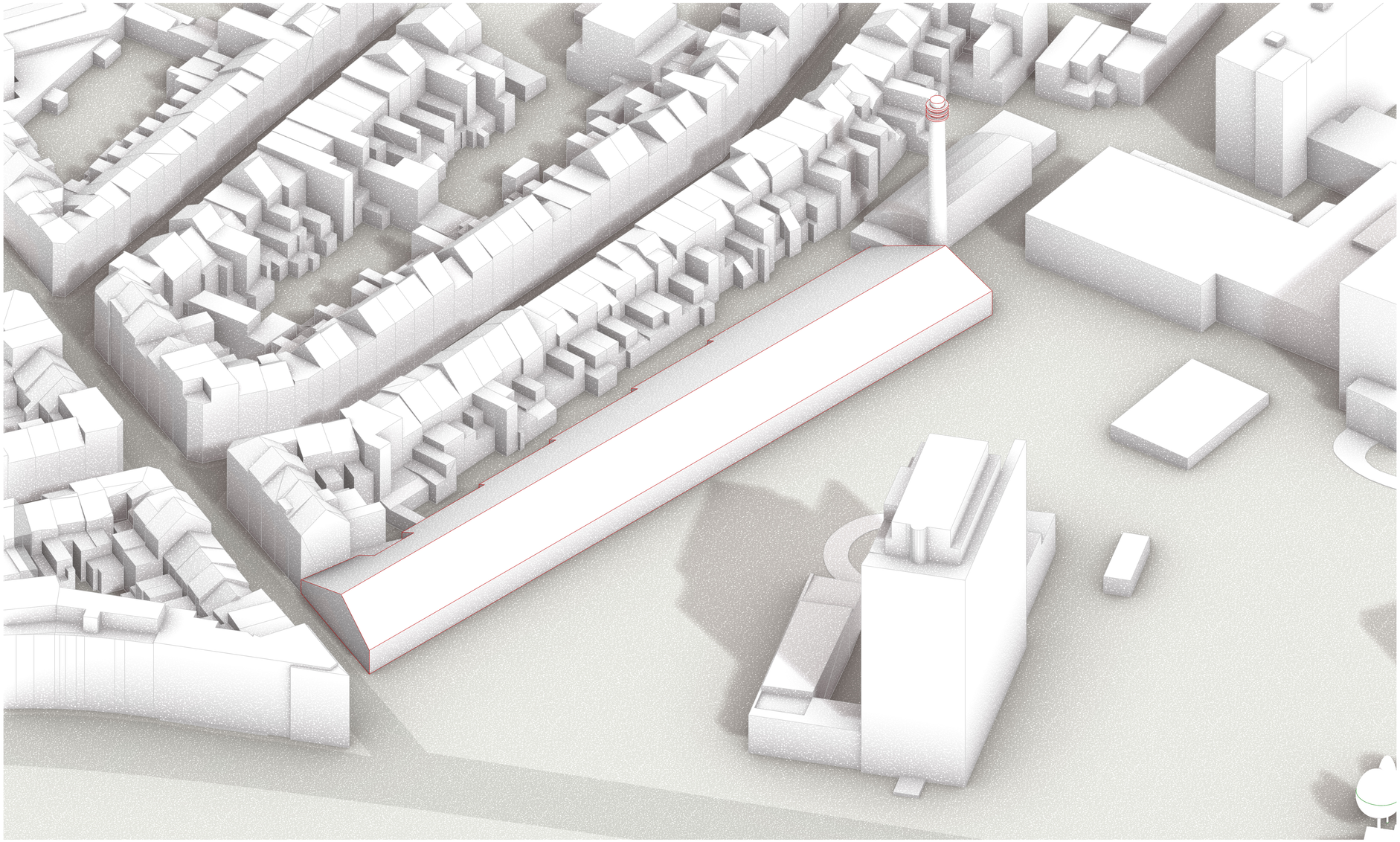
A patchwork of green space

IV. Design proposal



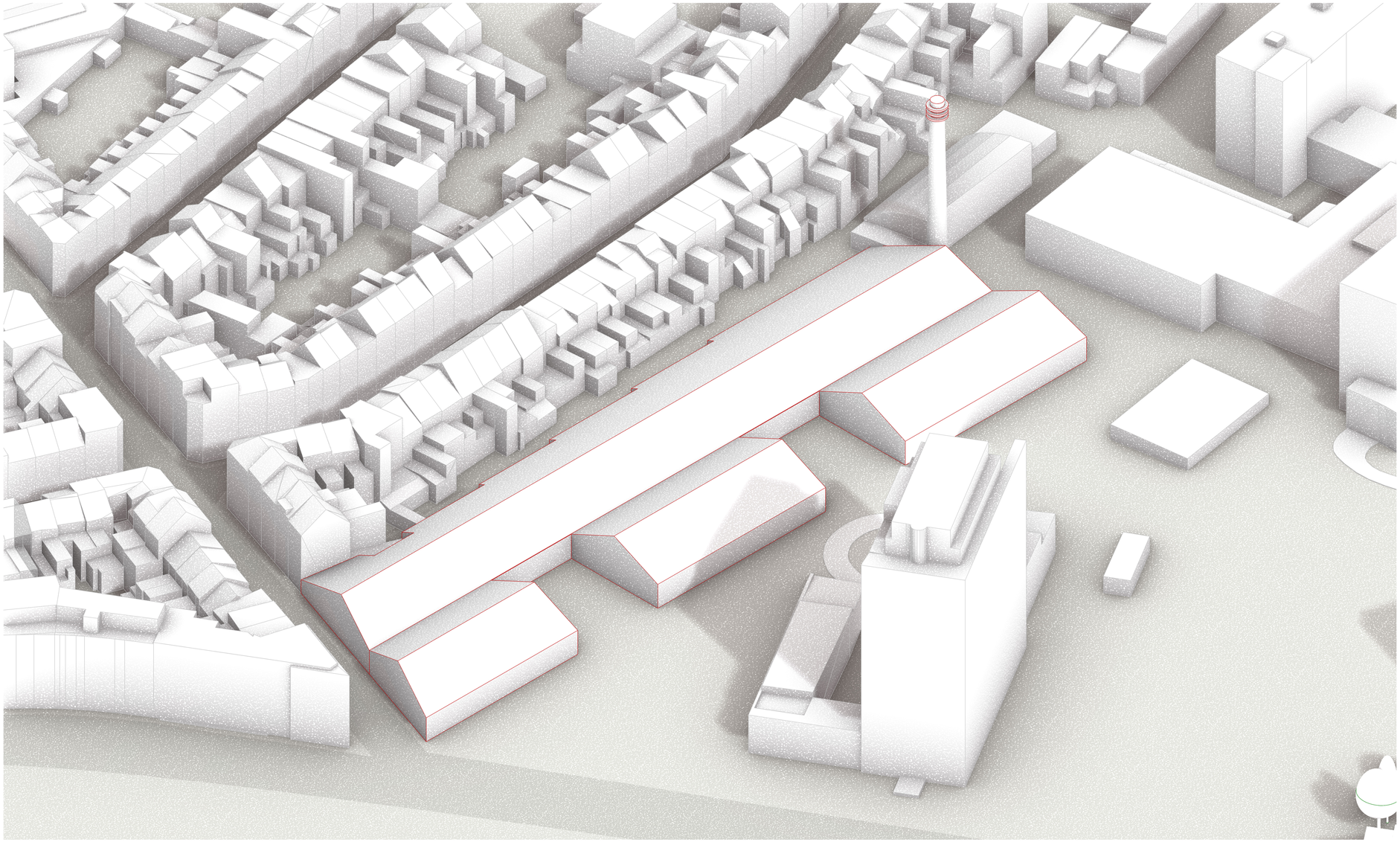
Masterplan for a qualitative public area

IV. Design proposal



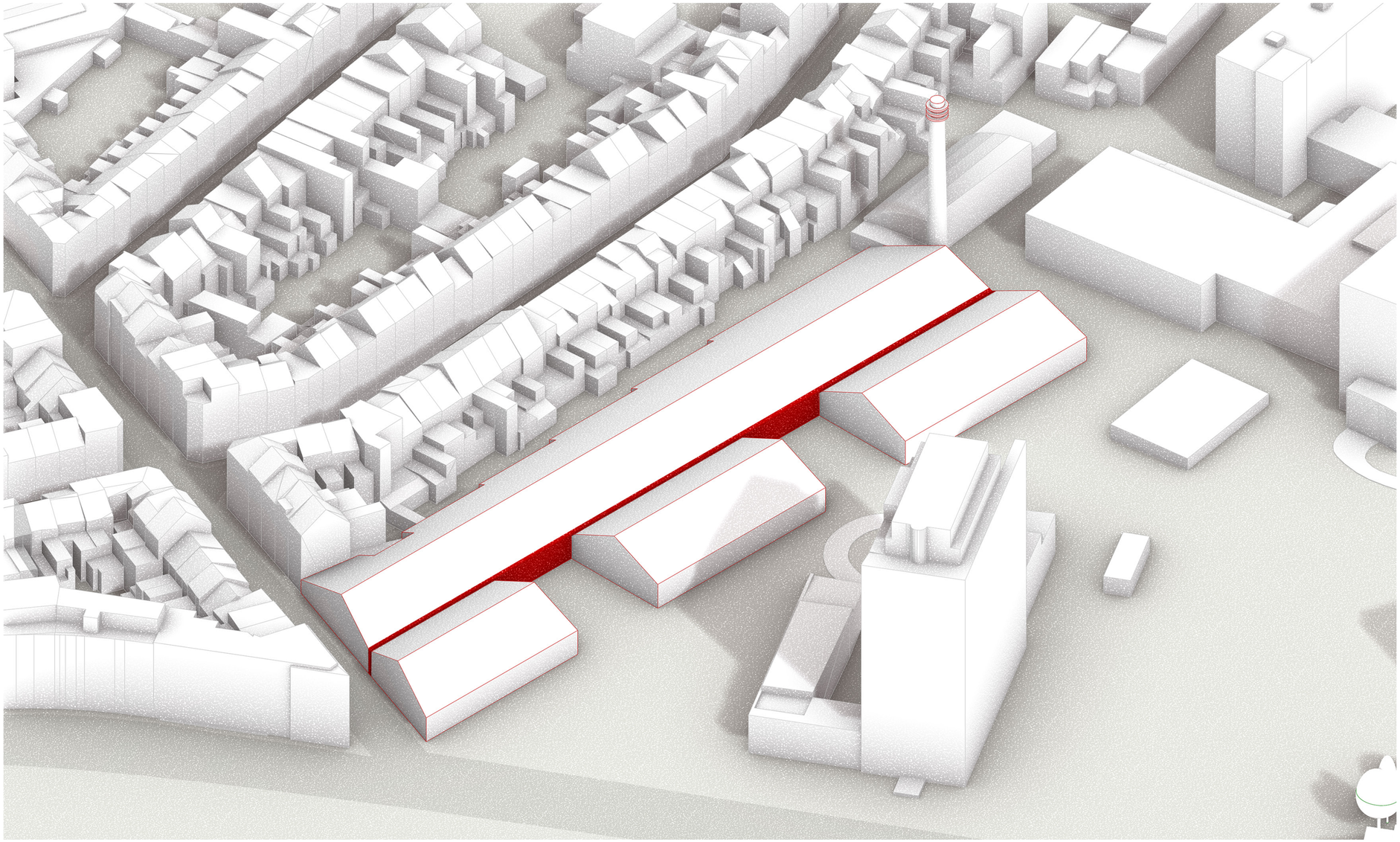
The industrial hall

IV. Design proposal



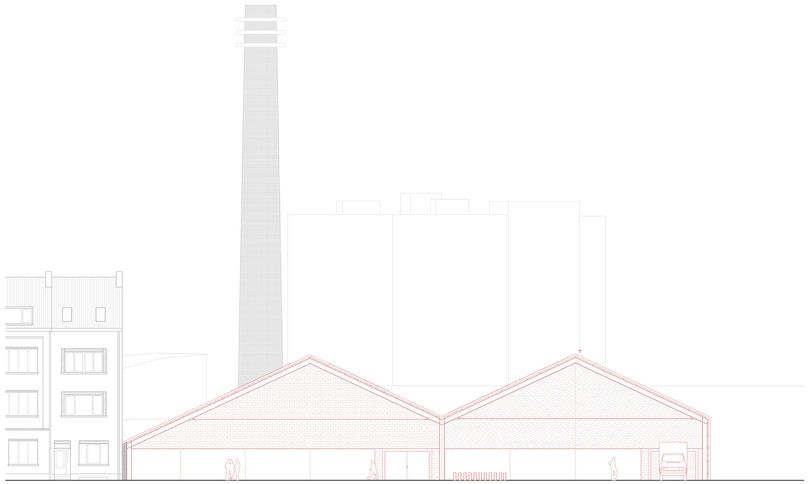
Expanding the industrial hall

IV. Design proposal

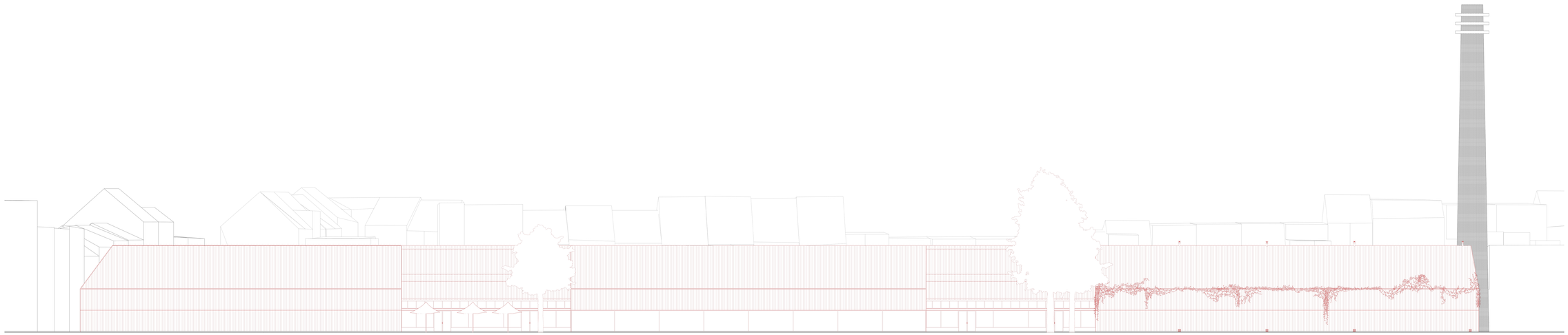


Forming a relational axis

IV. Design proposal

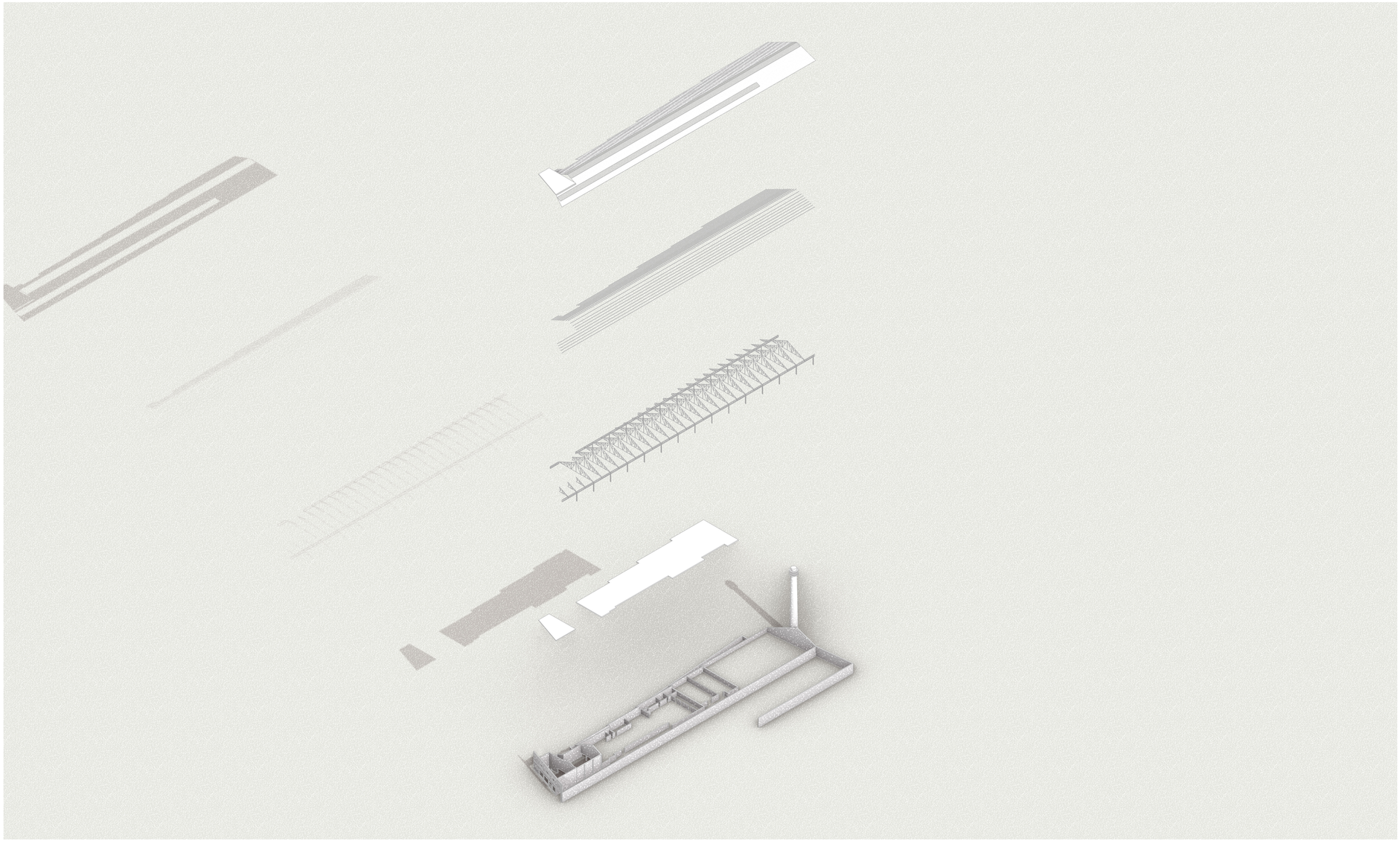






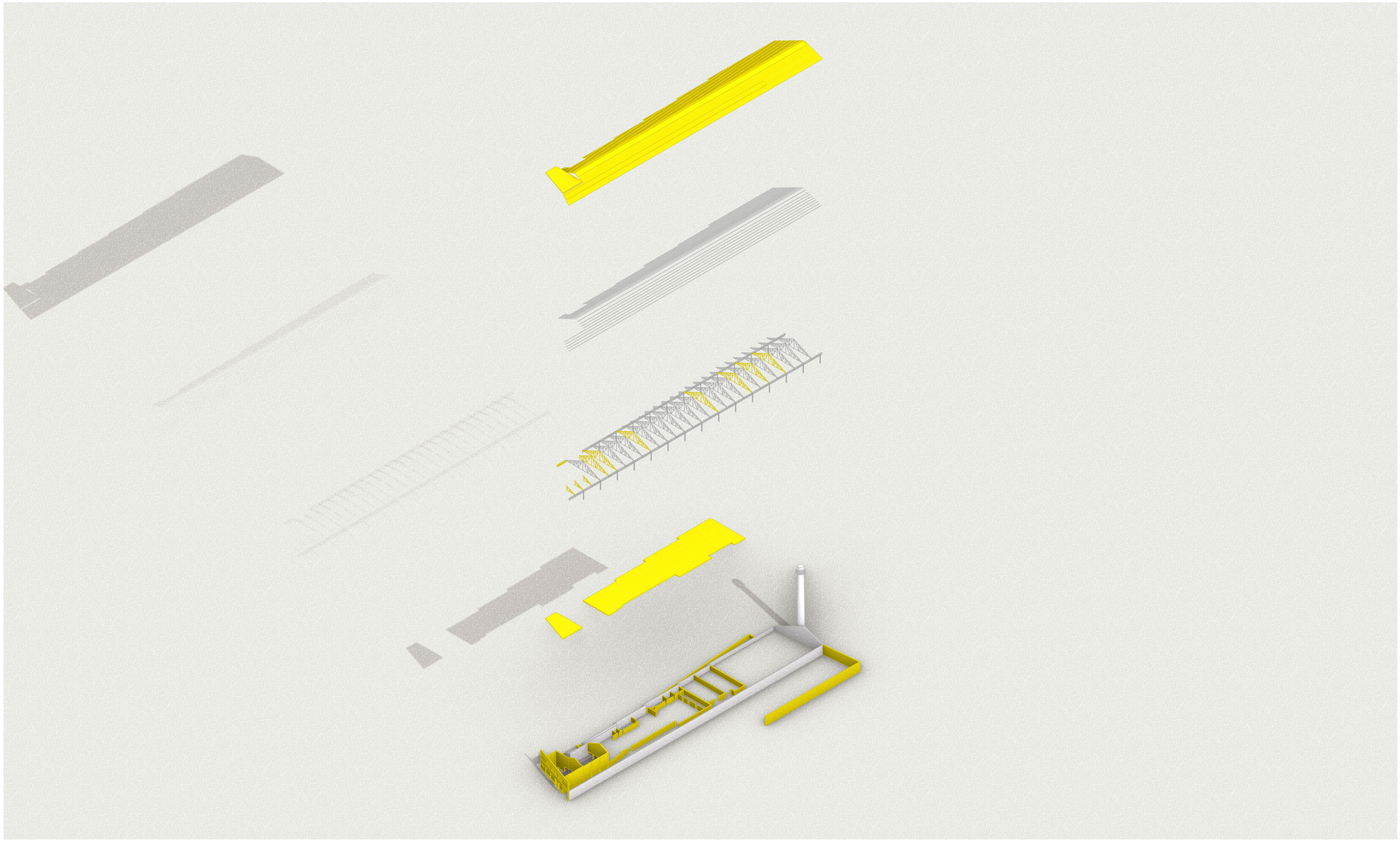
Elevations

IV. Design proposal



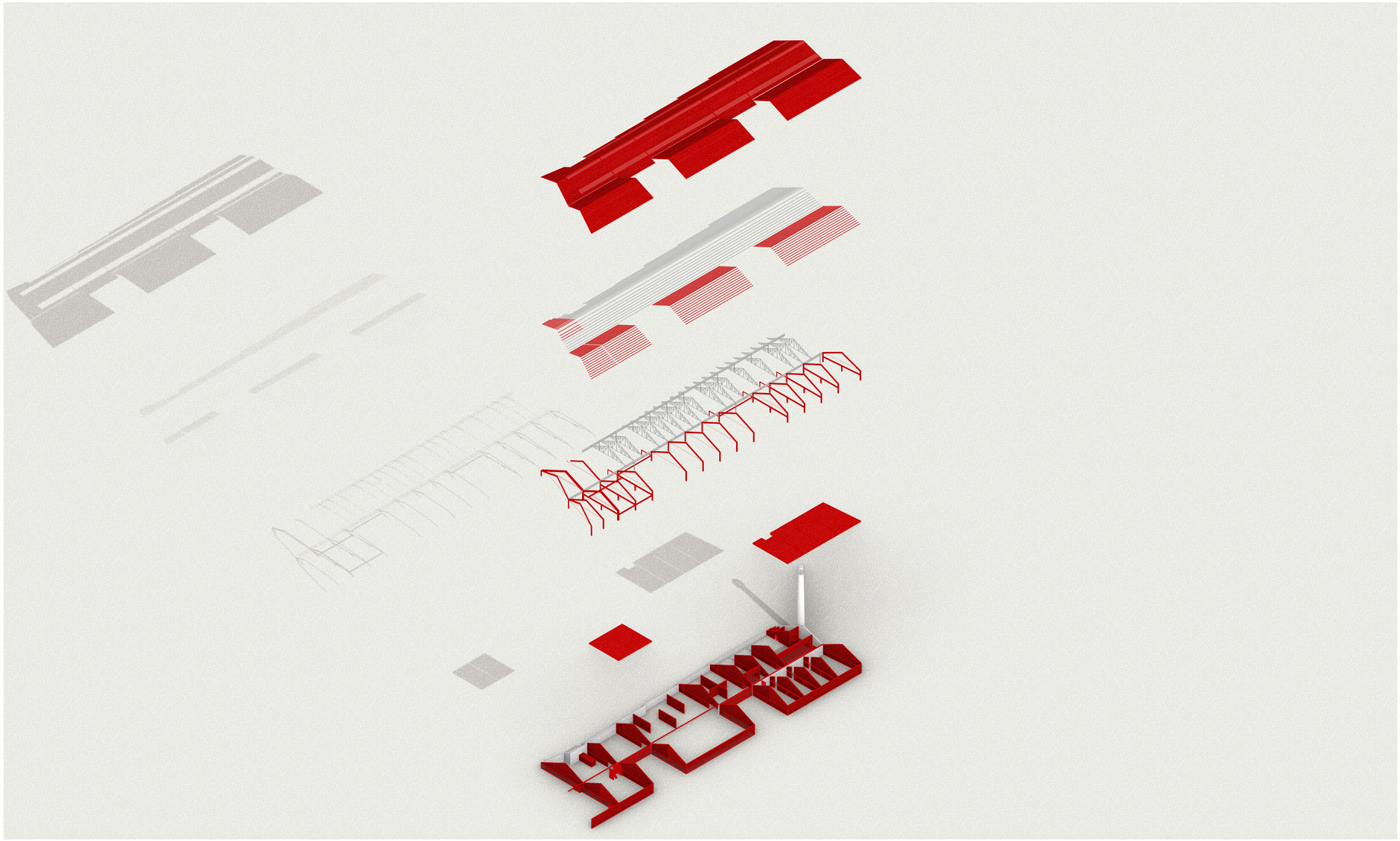
The current building structure

IV. Design proposal



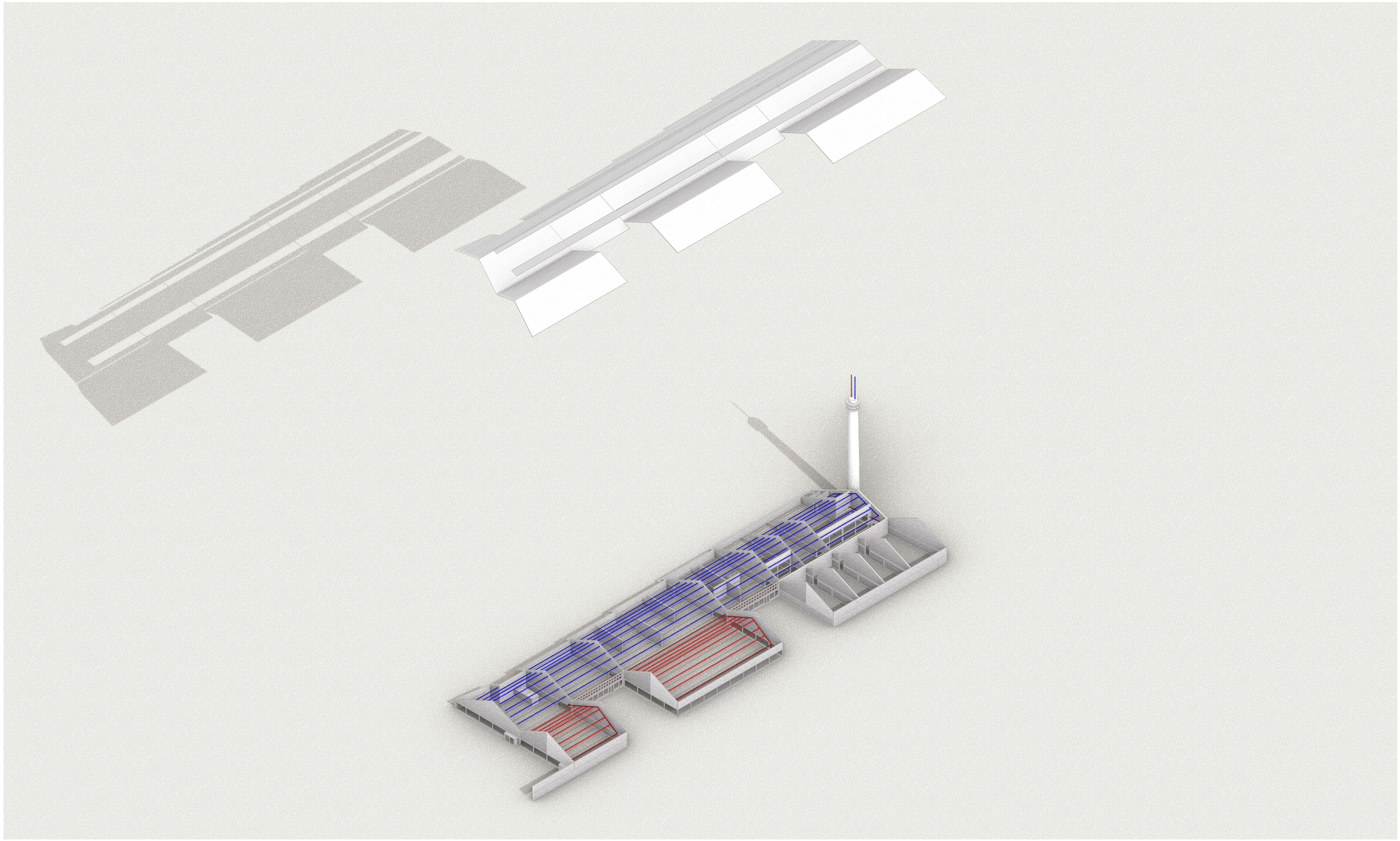
Removals

IV. Design proposal



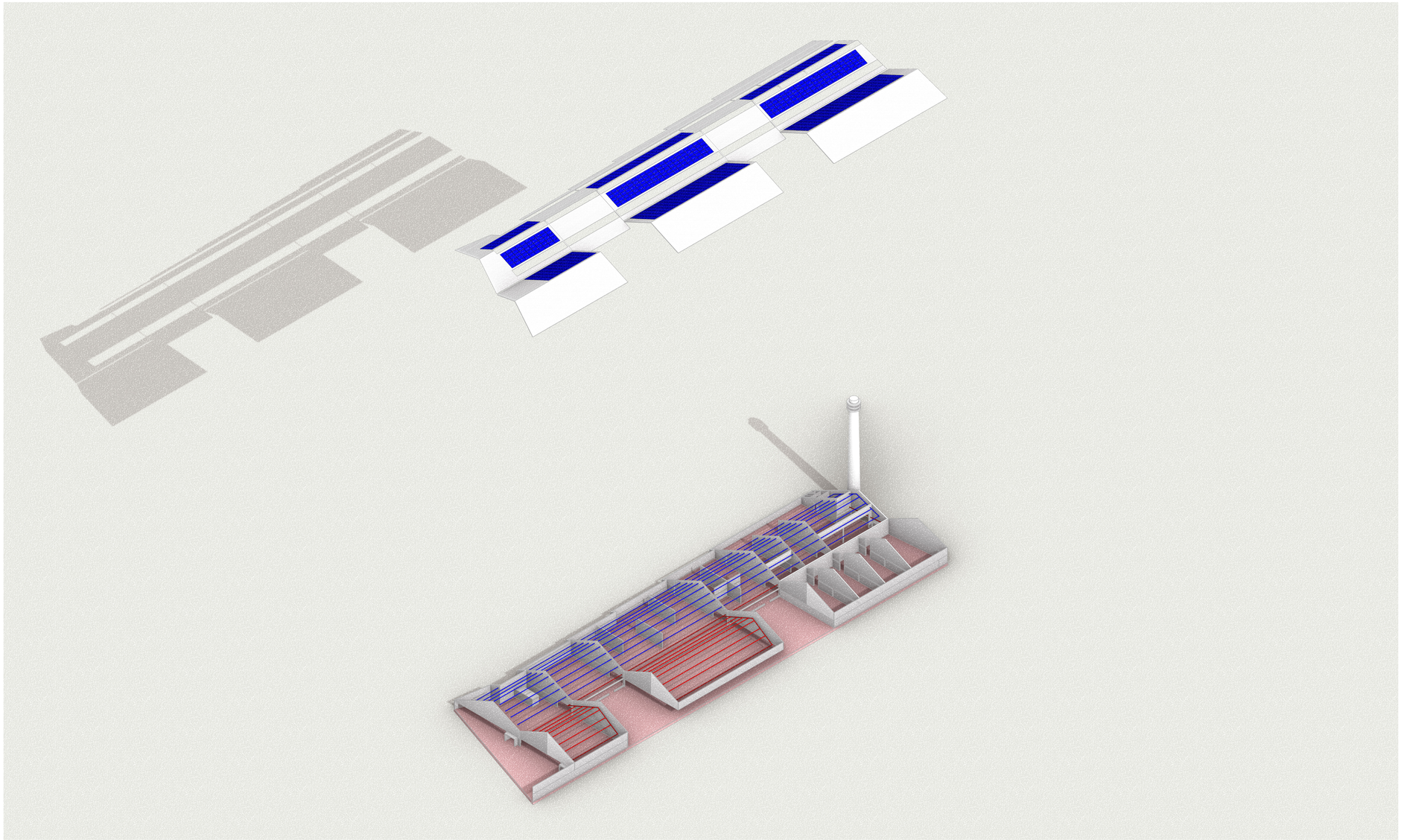
Additions

IV. Design proposal



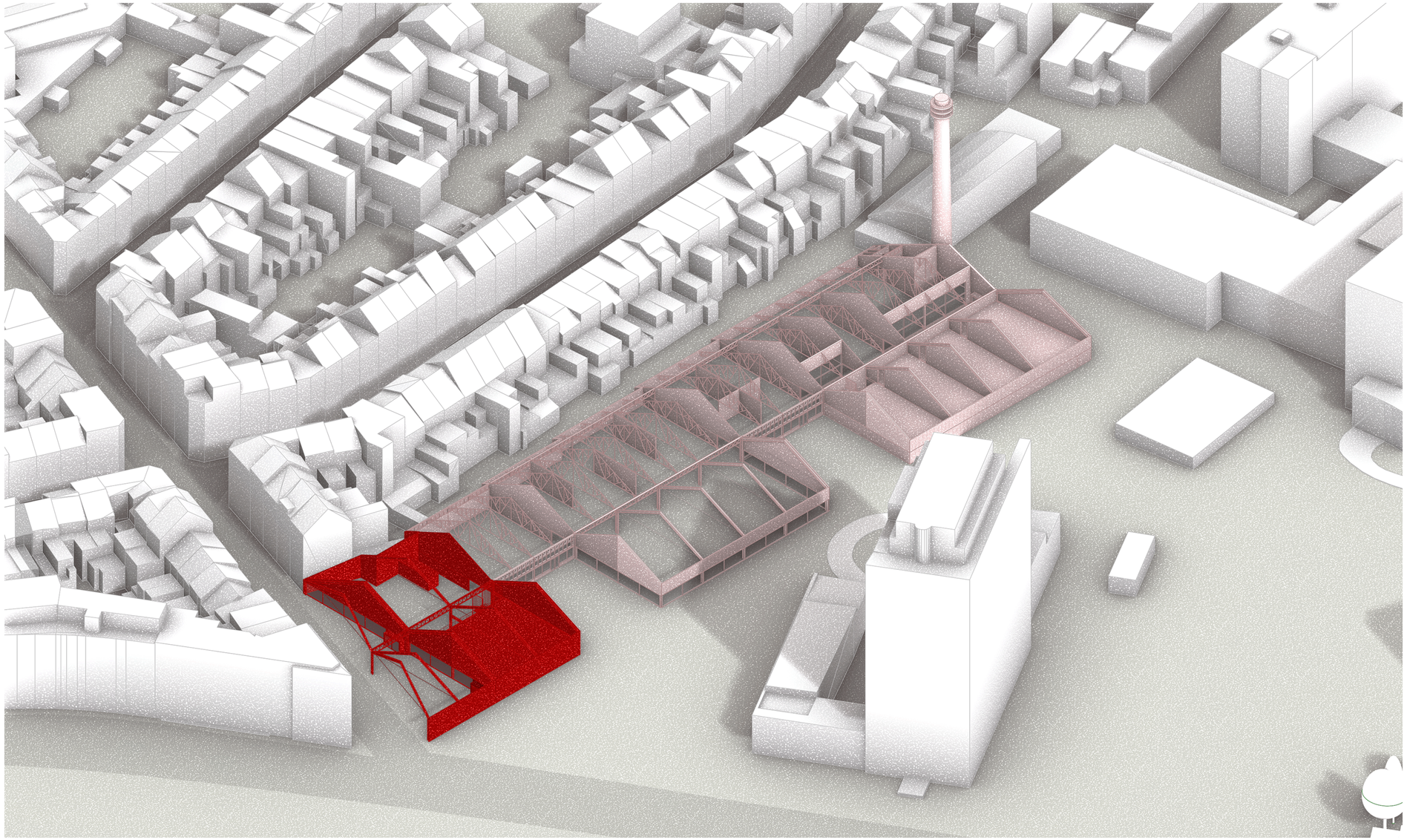
Passive climatization

IV. Design proposal



Active climatization

IV. Design proposal



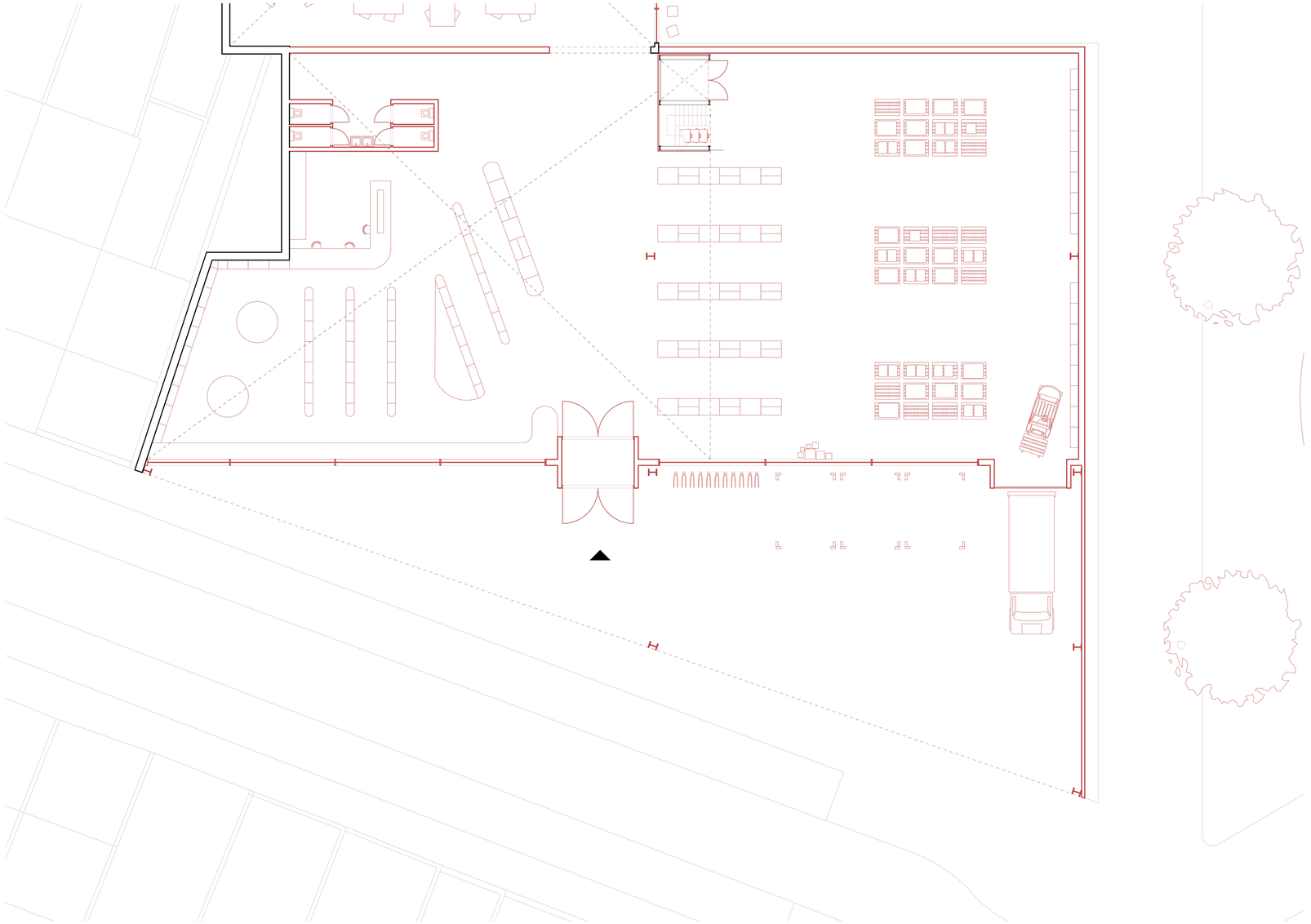
Facts: provisions of context

Title

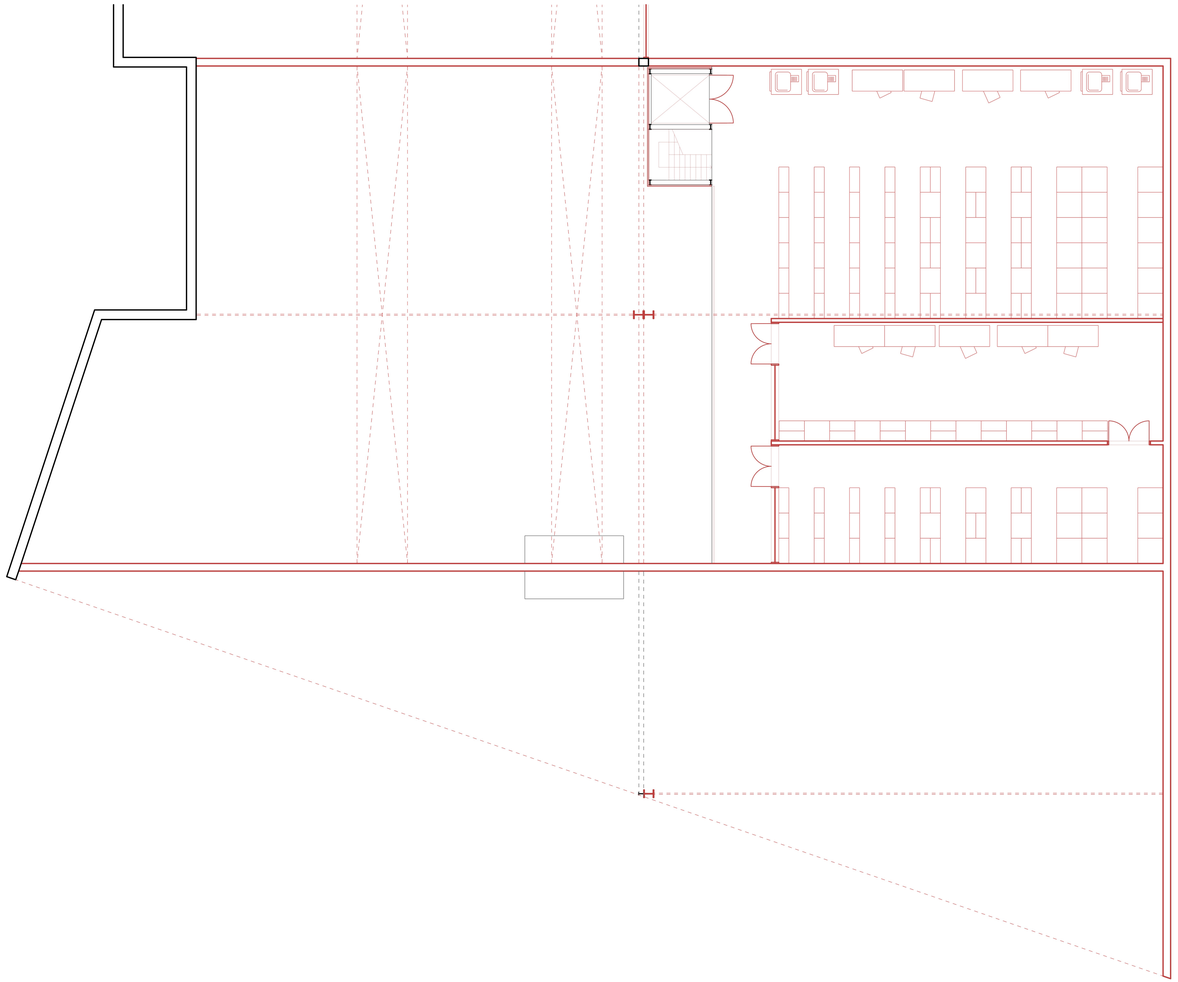


The Entrance

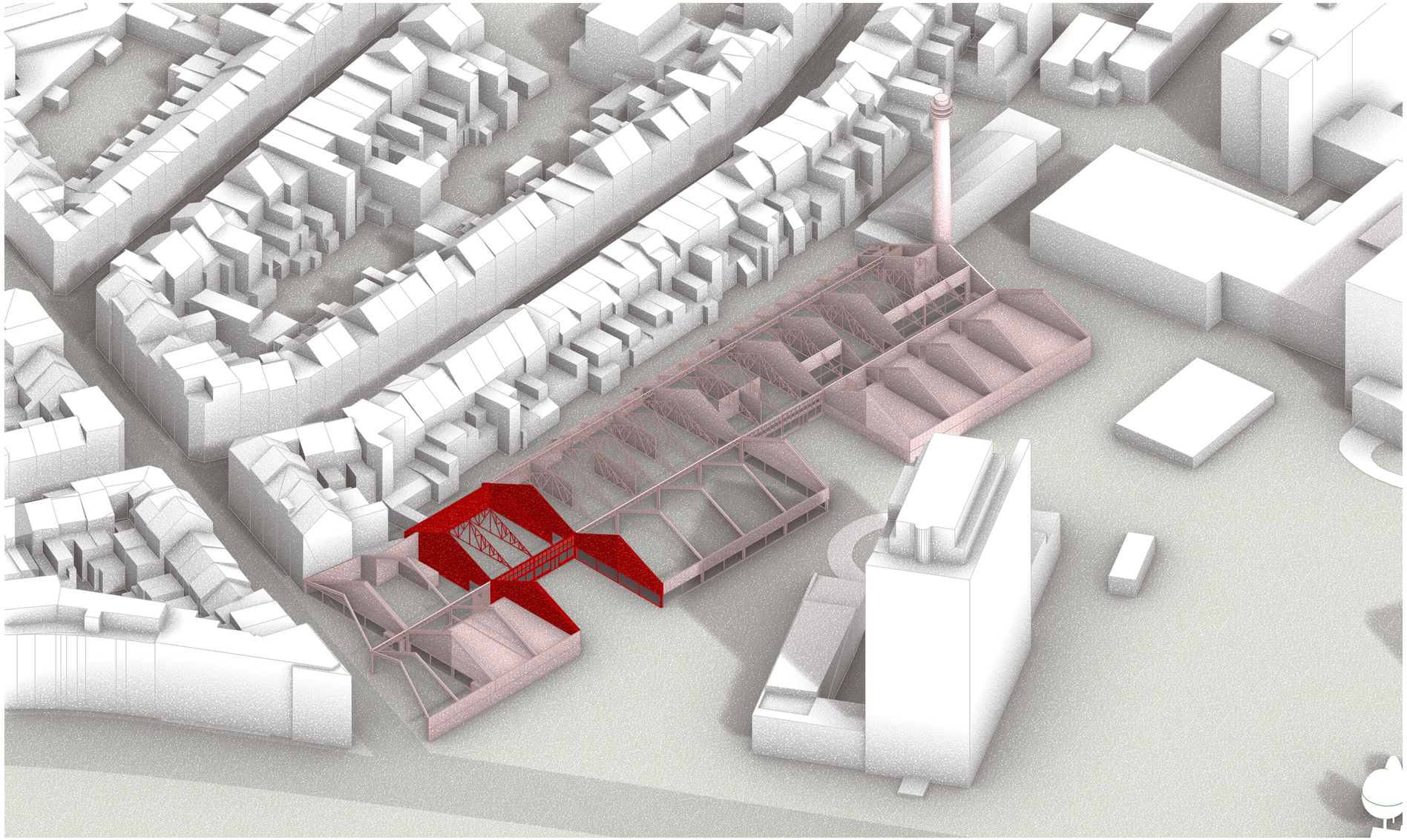
IV. Design proposal



IV. Design proposal

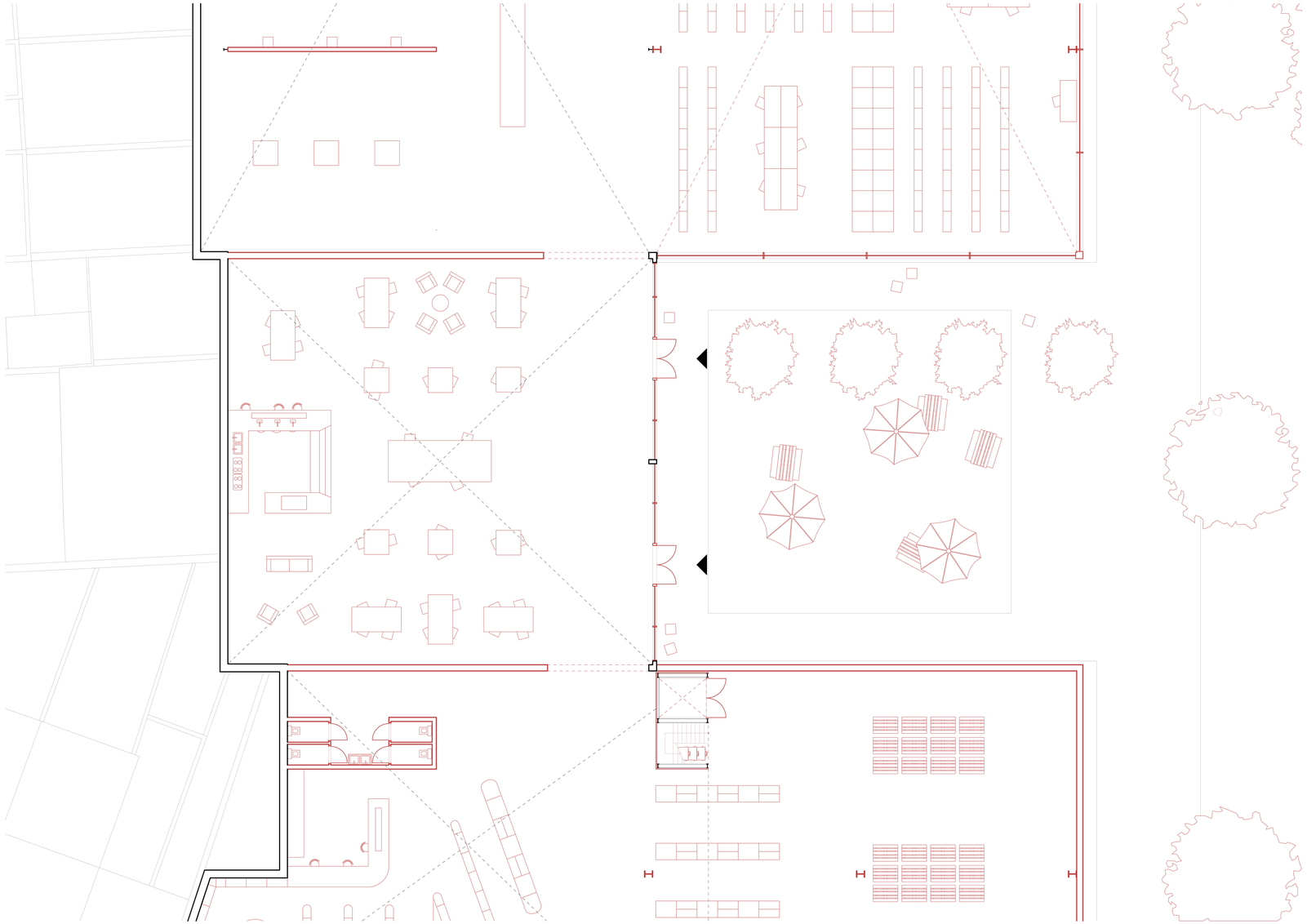


IV. Design proposal



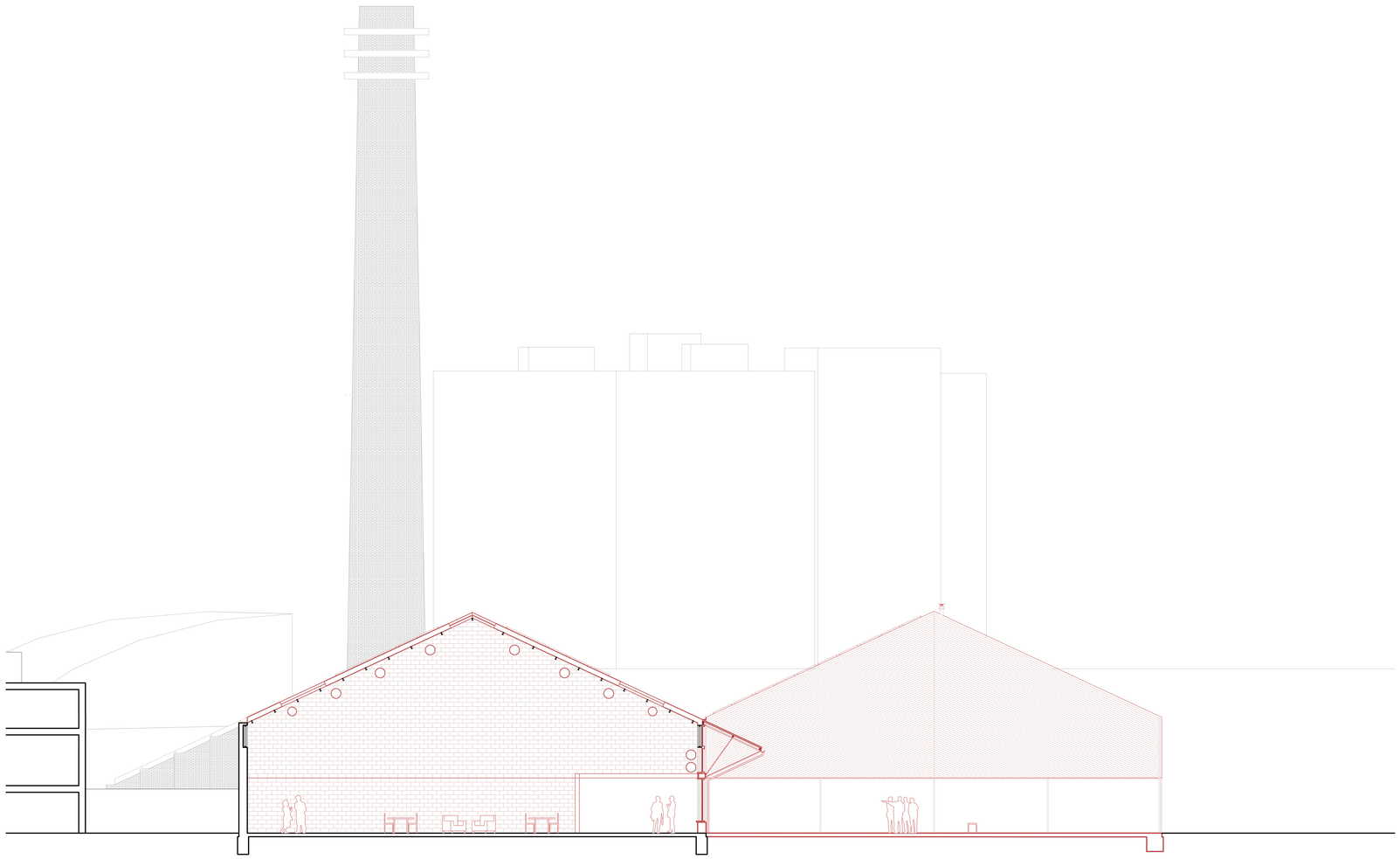
Gathering people

IV. Design proposal



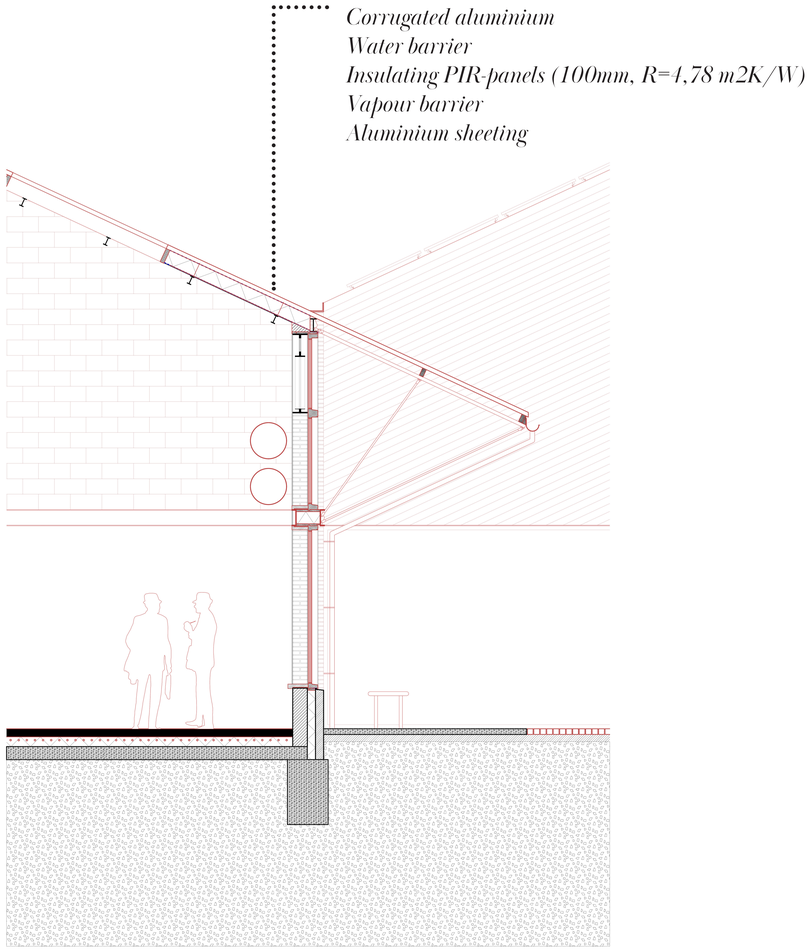
Café – Patio

IV. Design proposal

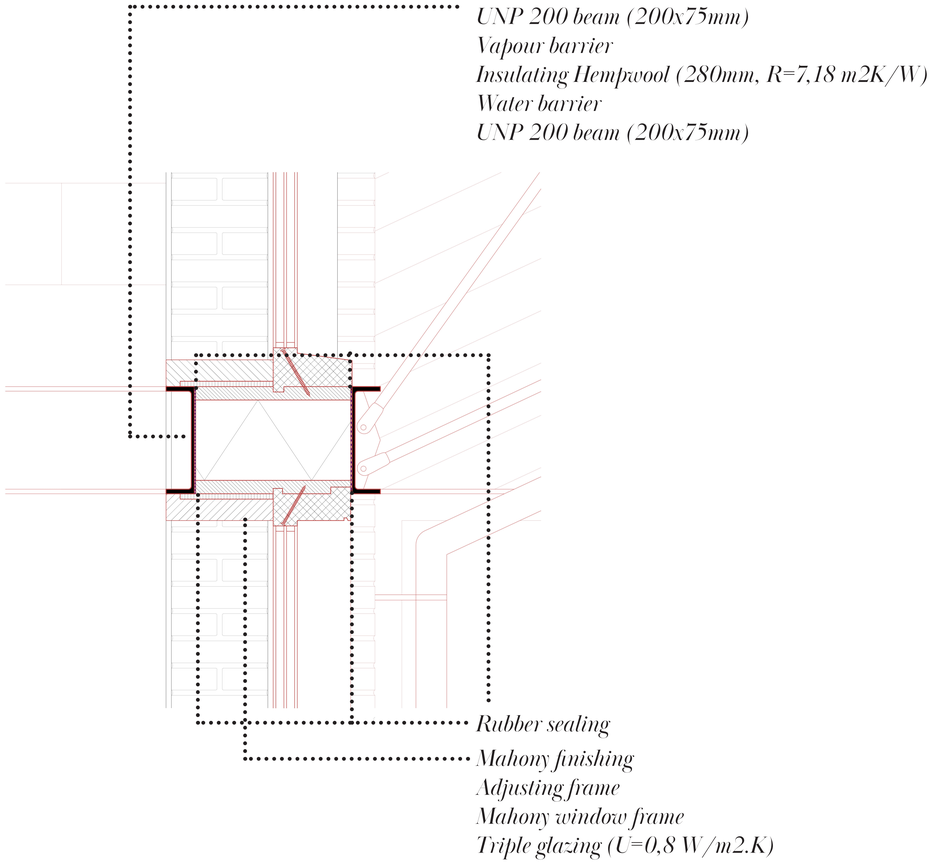


Short Section 1

IV. Design proposal

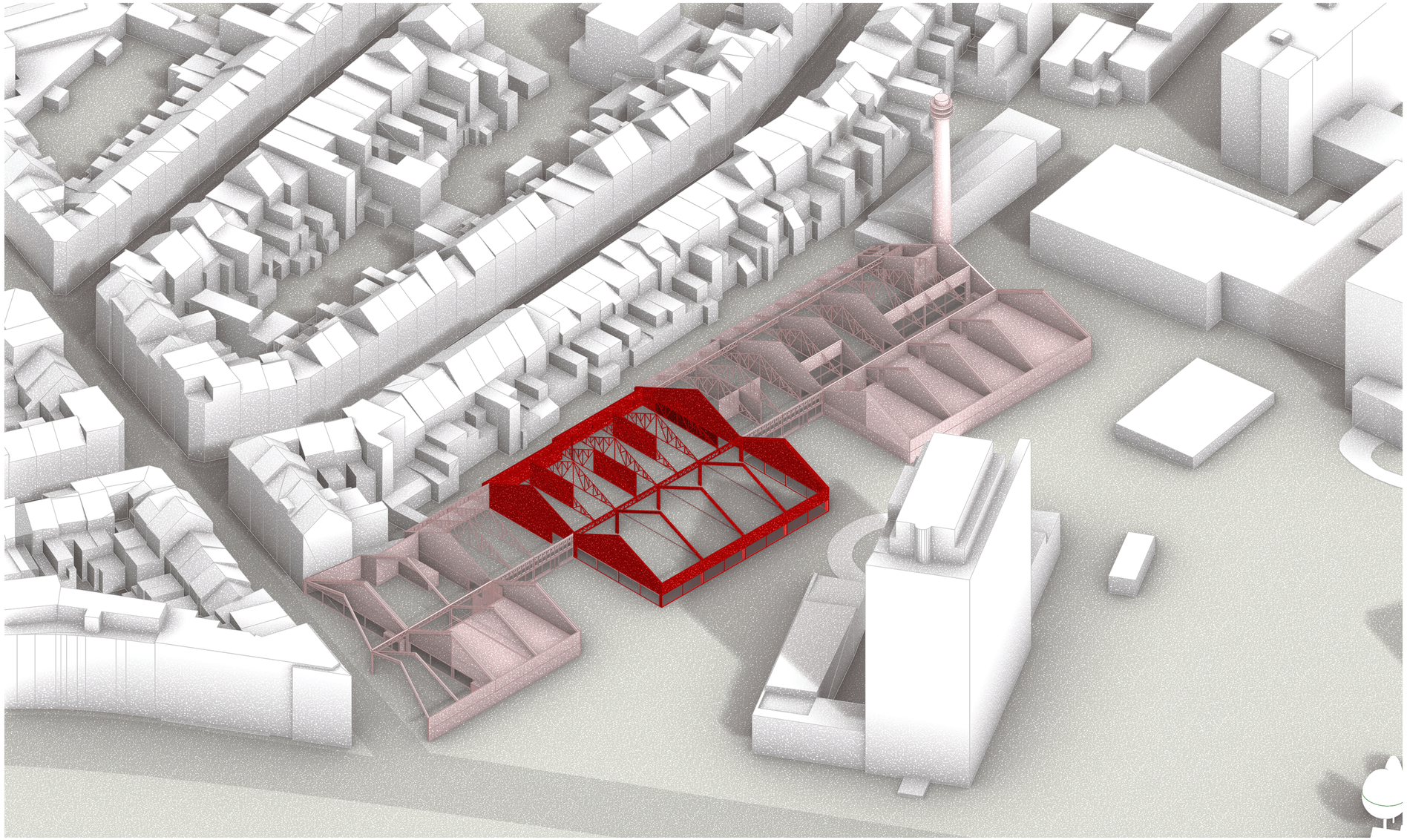


Fragment 1



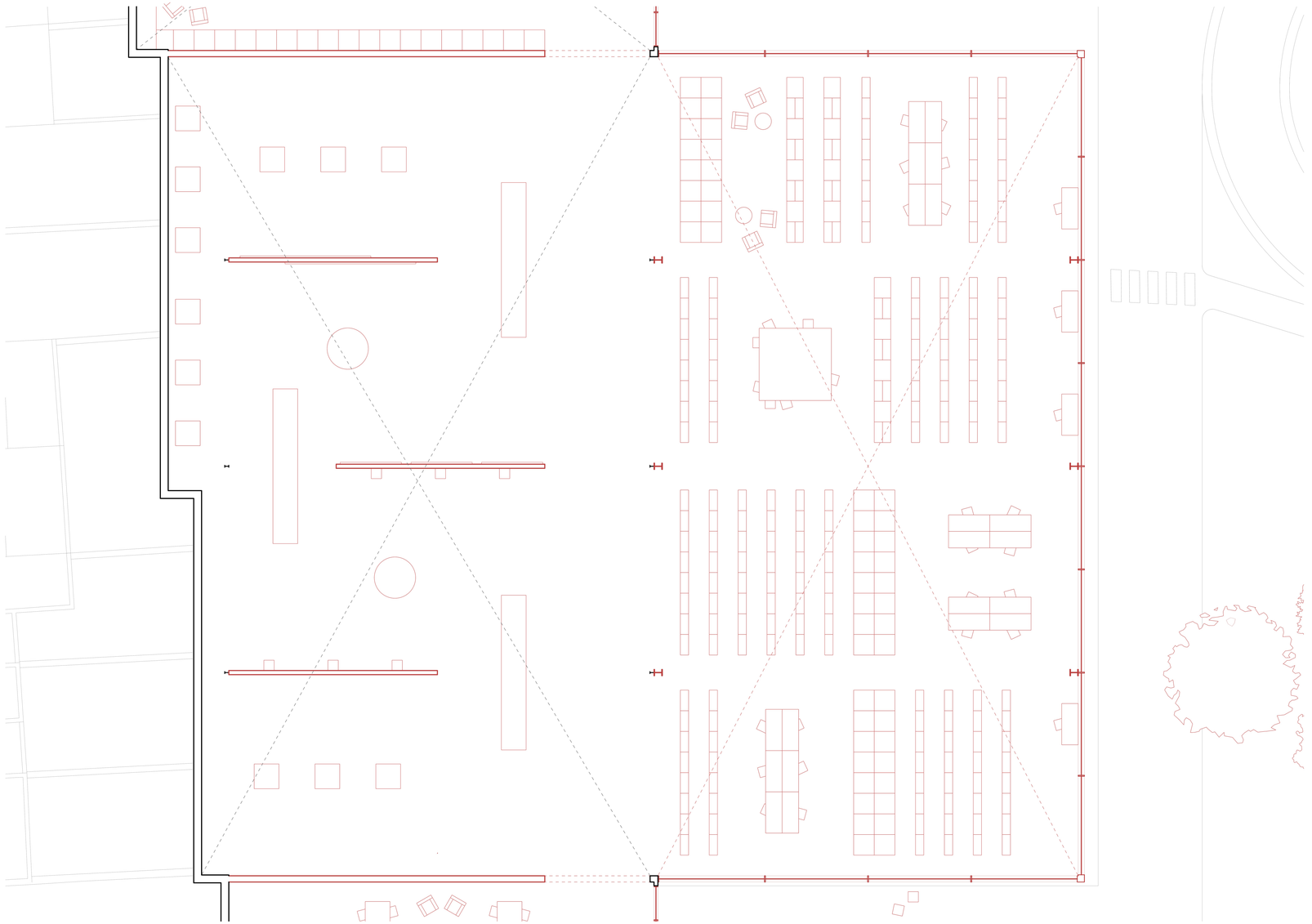
Detail

IV. Design proposal



Figures: curating compositions

IV. Design proposal

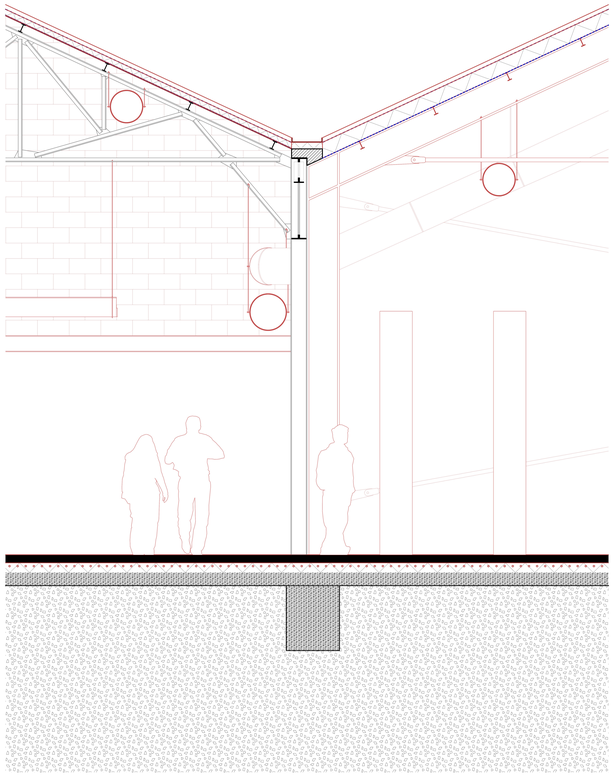


IV. Design proposal



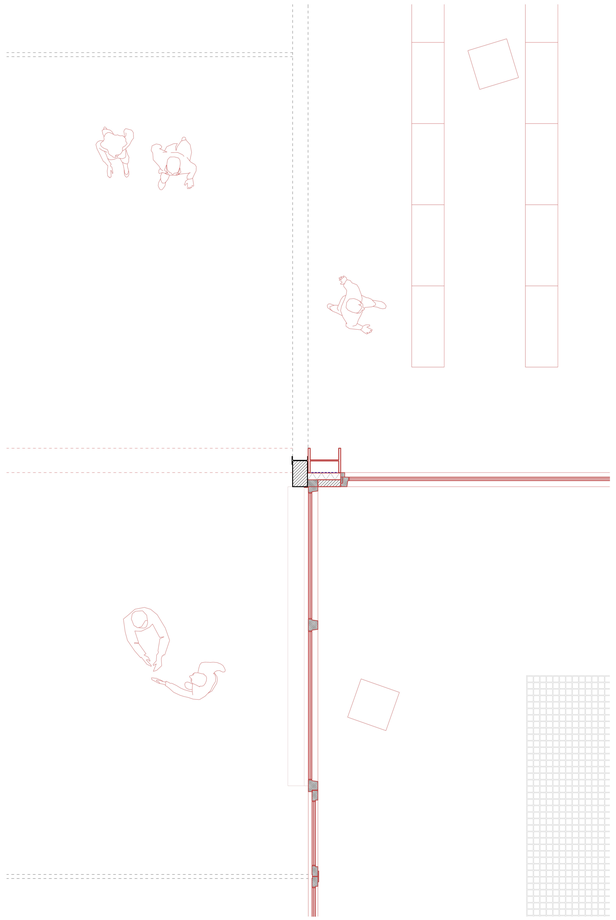
Short Section 2

IV. Design proposal

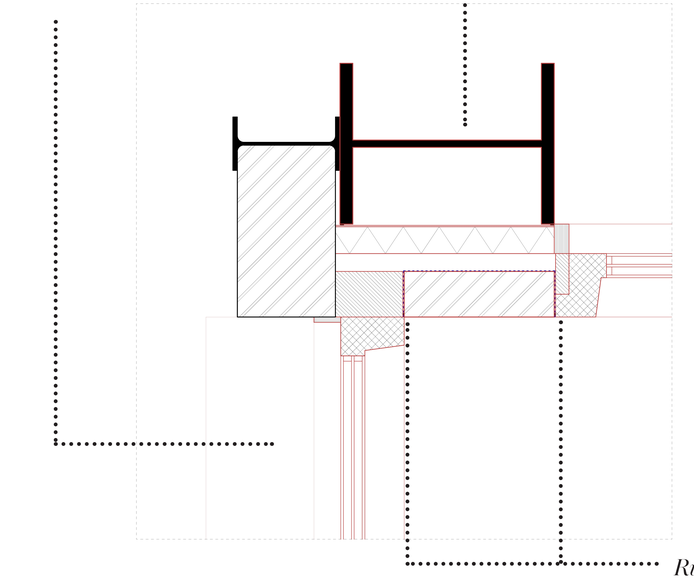


Fragment 2

IV. Design proposal



Fragment 3



Brick masonry (380mm)
Steel column (200x100mm)

Mahony windowsill

HEB 400 column (400x300mm)
Vapour barrier
Insulating PIR-panels (100mm, R=4,78 m2K/W)
Air cavity (30mm)
Water barrier
Brick masonry (87mm)

Rubber sealing

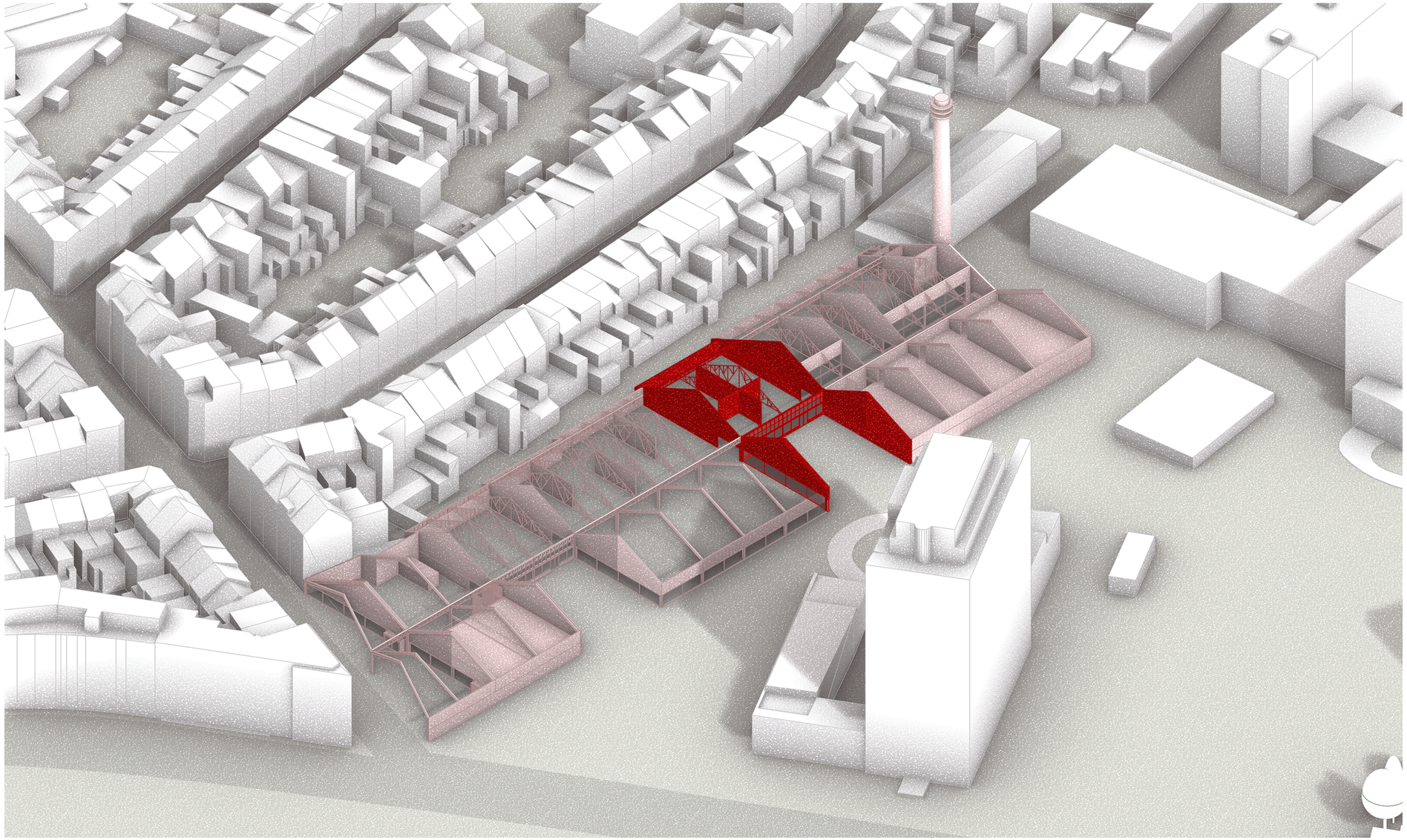
Mahony finishing
Adjusting frame
Mahony window frame
Triple glazing (U=0,8 W/m2.K)

Title



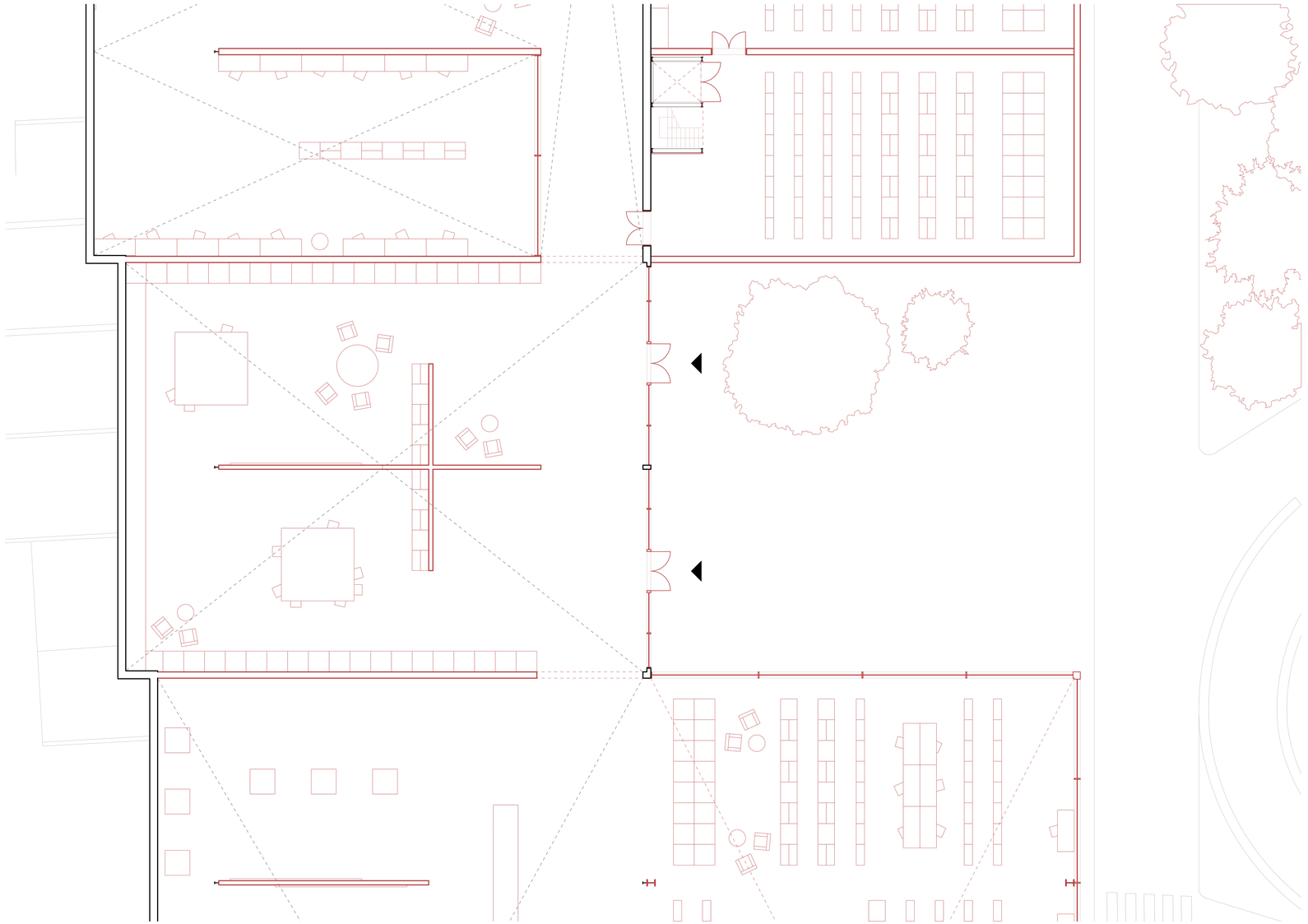
Expo - Open Archive

IV. Design proposal



Producing artefacts

IV. Design proposal



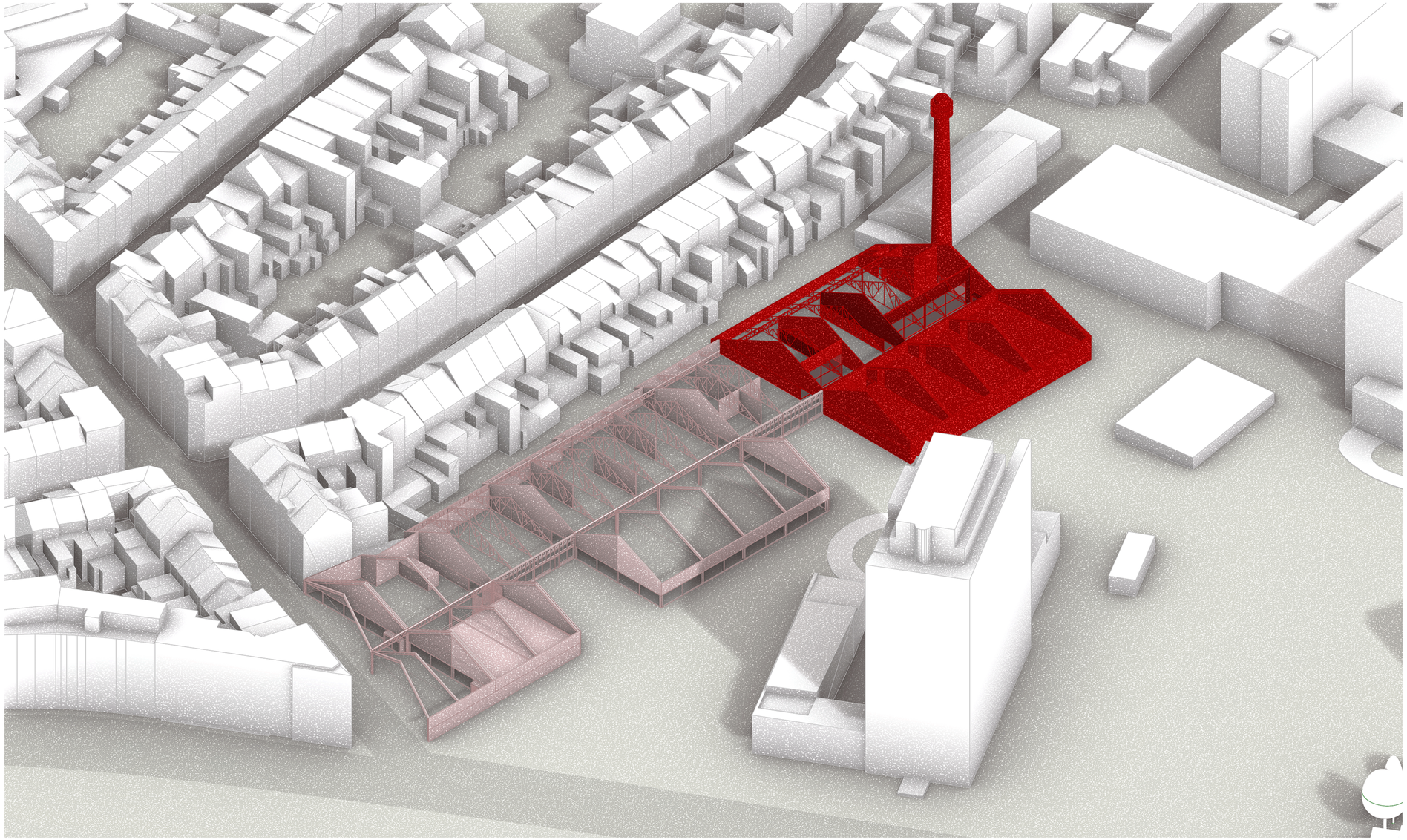
Atelier – Patio

Title



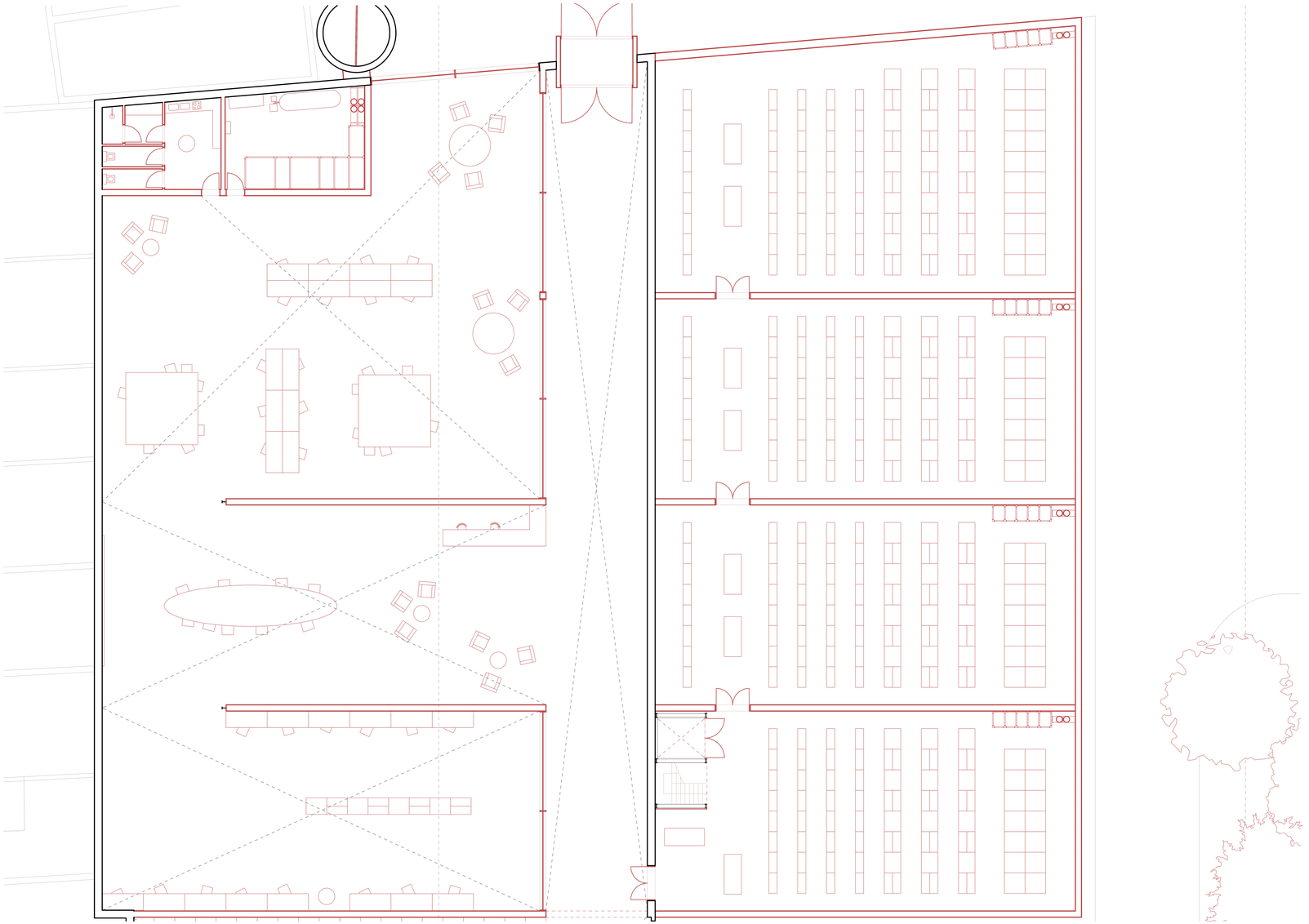
A PAtio

IV. Design proposal



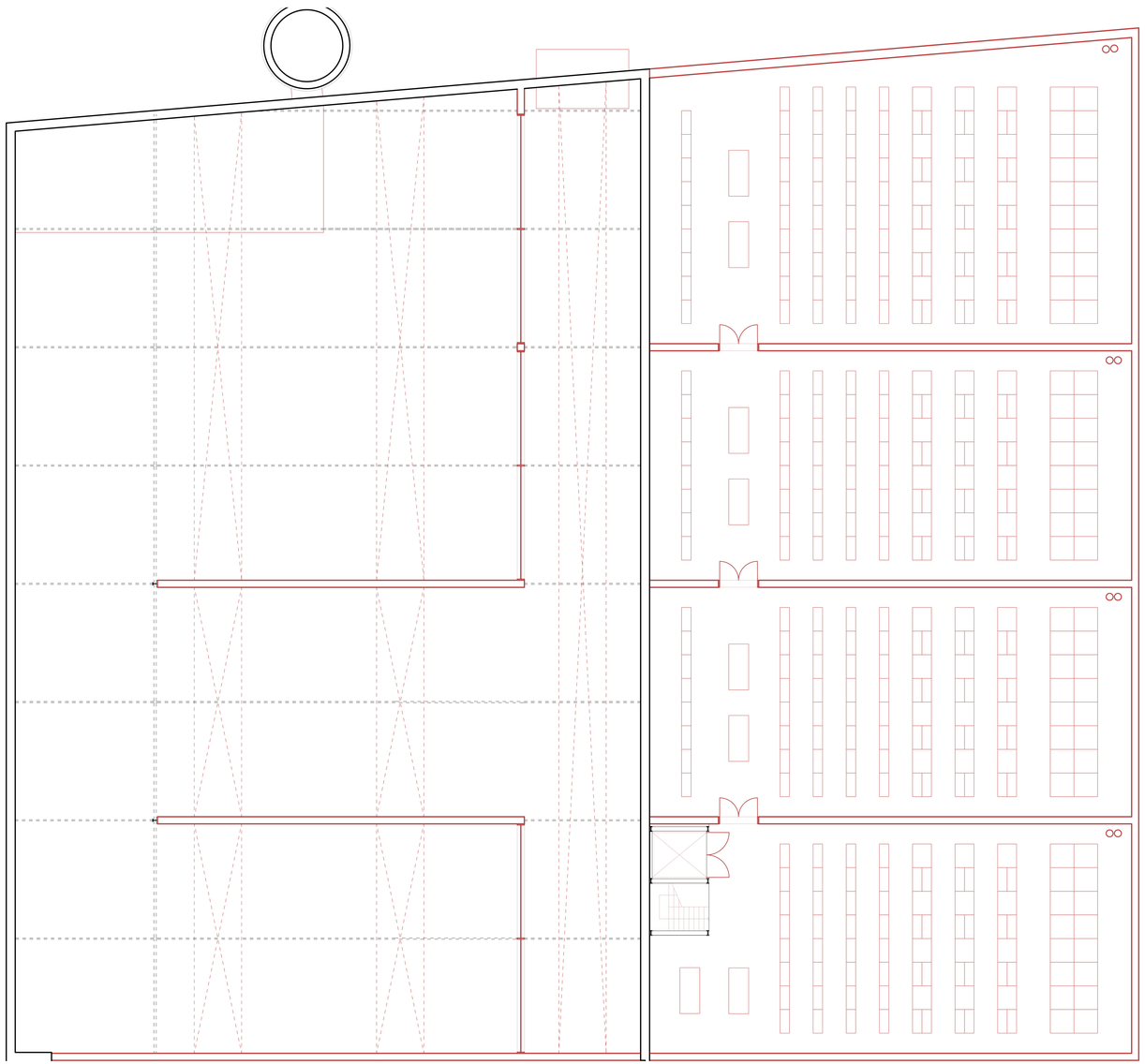
Preservation

IV. Design proposal



Office – Closed Depot

IV. Design proposal



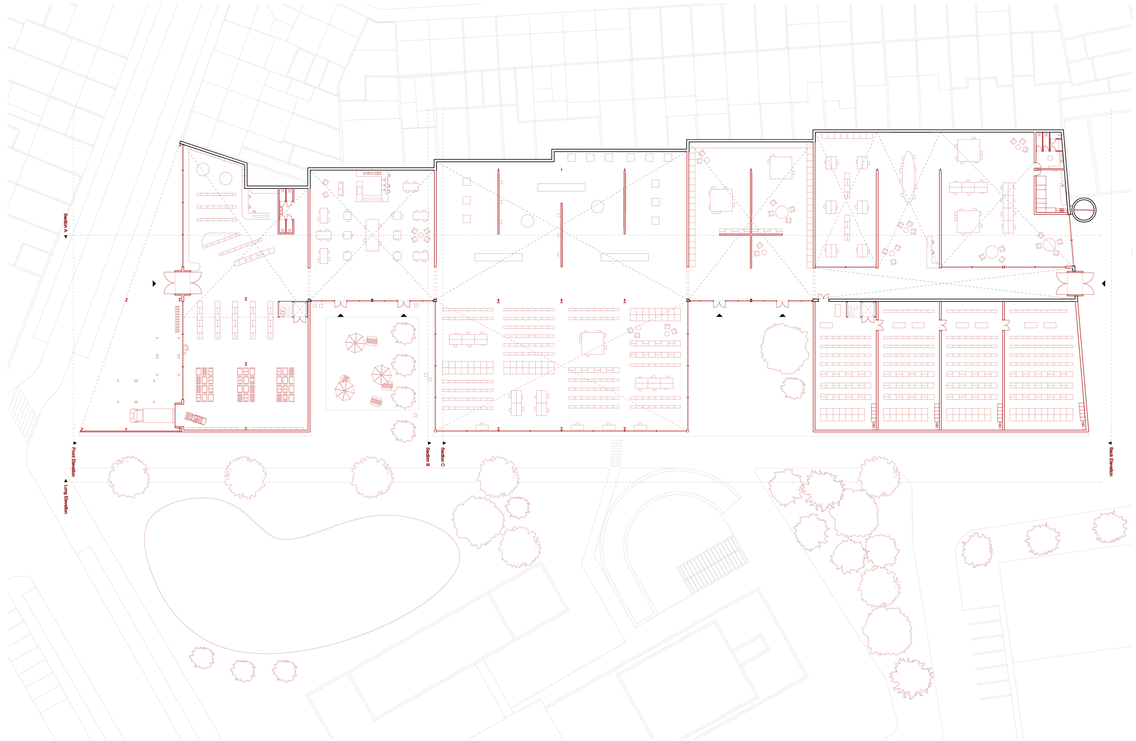
Closed Depot

Title

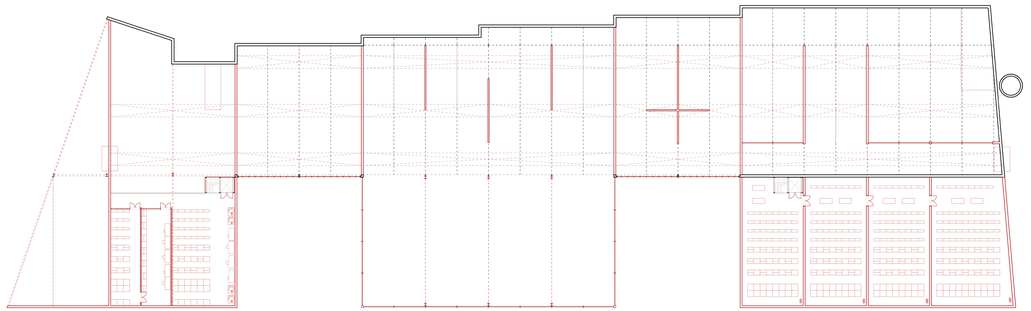


Atelier - Office - Closed Archive - Patio

IV. Design proposal



Plan 0



Plan +1

A matter of: fact & figure

Thank you.